Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... $3.00
Ima 10.000 naročnikov:-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States
Issued every day except Sundays and Holidays

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

NO. 261. — ŠTEV. 261. NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 6, 1913. — ČETRTEK, 6. NOVEMBRA, 1913. VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Severni mehiški ustaši dobe od Zdr. držav orožje.

VLADA V WASHINGTONU BAJE NAMERAVA NAPRAVITI TA KORAK, DA DA SEVERNIM USTAŠEM PRILIKE, PREMAGATI STRANKO HUERTE TER POMIRITI MEHIKO. — ZOPETNA, ENERGIČNA ZAHTEVA, DA NAJ HUERTA ODSTOPI. — PRED VERA CRUZ ZBRANO AMERIŠKO VOJNO BRODOVJE BO OJAČENO Z DVEMA KAVALERIJSKIMA POLKOMA.

Washington, D. C., 5. nov. — Odkrito podpiranje ustašev, ki se nahajajo pod poveljstvom generala Carranze, bo pot, katero bo nastopila v prihodnje zvezna vlada, ako bi Huerta še nadalje trmoglavo obstajal pri svojem stališču. S tem hoče dati predsednik Wilson Mehikancem samim prilike, da se iznebe diktatorja, ki se na noben način noče pokoriti svetom in željam Zdr. držav.

Razveljavilo se bo prepoved izvoza orožja iz Združenih držav ter se bo odstranilo za konstitucijonaliste vse zapreke. Administracija se je postavila na to stališče, kot zatrjuje zvezni senator, ki je v najožjem stiku z eksekutivi. S tem bo nadalje postala nepotrebna oborožena intervencija ter se bo prepustilo ustašem posel, da pometejo z Huerto. Pričakuje se, da bo predsednik Wilson predložil ta program kongresu v odobrenje.

Poslanik francoske republike M. Jusserand ni dobil dosedaj nikakih navodil, ki bi imela namen, prigovarjati Združenim državam, naj se zedinijo z Mehiko. Ako bi pa Francija nameravala uprizoriti kako posredovanje, bi ta korak na vsak način sporočil francoski poslanik državnemu tajniku Bryanu.

Bryan je danes absolutno odklonil, da bi se na kakršenkoli način izrazil glede Mehike. Tudi ni hotel povedati ali je odgovoril Huerta na ameriško noto.

Ako ni podvzela francoska vlada še kakih korakov, ki bi imeli za predmet posredovanje, se je vendar že danes, takoj po dohodu neoficijelnega poročila, razpravljalo o tem, ali more predsednik Wilson sprejeti ponudbo Francije in to raditega, ker so zastopale Združene države dosedaj stališče, da se ne sme nobena evropska sila mešati v zadeve republik na zapadni poluobli.

Tudi proti razveljavljenju prepovedi uvoza orožja v Mehiko imajo gotovi resne pomisleke. Od mnogih strani se izjavlja, da bi se orožje, katero bi se sedaj uvedlo v Mehiko, neki dan, v slučaju intervencije, obrnilo proti vojakom Združenih držav. Nasprotno pa se ugotavlja, da bi prišlo do intervencije le sporazumno in s dovoljenjem konstitucijonalistov, ki hočejo imeti sedaj orožja.

Vprašanje je nadalje, ali bi evropske velesile morda ne protestirale proti dovoljenju uvoza orožja v Mehiko in sicer iz razloga, ker bi se s tem omogočilo v Mehiki še veliko hujšo državljansko vojno ter bi bili inozemci še veliko bolj ogroženi kot poprej.

Mornariški department se še ni definitivno izrazil o tem, zakaj sta v Vera Cruz sedaj štacijonirani dve eskadri mesto ene. Dovoljenje od strani mehiškega kongresa je z dnem 26. oktobra poteklo ter se je takrat poslalo tjakaj štiri vojne ladije, da nadomestijo one, ki so se nahajale tamkaj do istega časa.

Križarka "Chester", ki leži v Navy Yardu v Philadelphiji, je dobila danes povelje, naj odpotuje v Vera Cruz. "Chester" ni težka vojna ladija, temveč bolj pripravna za raziskovalno in poročilno službo ter v stanu, pridružiti se drugim ladijam ob obrežju. Križarka ima najboljši brezični brzojavni aparat na krovu ter bo v stanu direktno zvezati Washington z Vera Cruz.

Zvezni transportni parnik 'Killpatrick' je odplul danes iz Galveston v New York, da vzame na krov 10. kavalerijski polk ter ga prevede v El Paso kjer bo opravljal službo na meji.

Chicago, Ill., 5. nov. — Povelje za transport 15. kavalerijskega polka v El Paso je bilo danes izpremenjeno v toliko, da dospejo na lice mesta vsi švadroni naenkrat.

Vera Cruz, Mehika, 5. nov. — Posebni odposlanik predsednika Združenih držav, John Lind, je potrdil danes poročilo, da so poslale Združene države predsedniku Huerti ultimatum, v katerem ga pozivljajo, naj takoj odloži svoje mesto. V noti se spominja diktatorja na obljube, katere je bil dal pred volitvijo ter se ga prosi, naj se drži teh obljub. Poročilo, da je Lind potrdil stavljenje ultimata, je vzbudilo v mestu precejšno senzacijo. Ker je v pristanišču sedem ameriških vojnih ladij ter sta še dve drugi na poti, se veliko govori o neposredni akciji Združenih držav.

Mexico City, Mehika, 5. nov. V mestu se širijo govorice, da namerava Huerta pod utisom zadnje poslanice Združenih držav konečno vendar odstopiti.

"13."

Washington, D. C., 5. nov. — Žena mornariškega tajnika Danielsa, bo priredila 13. novembra na čast predsednikovi hčeri pojedino, na kateri bo prevladovala štv. "13." Navzočih bo 13 gostov, da bodo počastili 13. nevesto iz Bele Hiše. Vsak udeleženec bo dobil zlato "13".

!! MOHORJEVE KNJIGE !!

—o—

Mohorjeve knjige so došle ter smo jih pričeli danes razpošiljati.

Knjige so sledeče:

1. Koledar za leto 1914.
2. Pravljice.
3. Zgodovina slovenskega naroda.
4. V tem znamenju boš zmagal.
5. Mlada Breda.
6. Zorislava. Povest iz davnih dni.

Vseh šest knjig pošiljamo poštnine prosto za 1.30.

SLOVENIC PUBLISHING & CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

H katastrofi "Volturna."

"Severo-nemški Lloyd" je odlikoval častnike in moštvo, ki se je posebno odlikovalo pri reševanju potnikov ob priliki katastrofe parnika "Volturna". Častnik Spangenberg, ki je na oni vožnji vodil "Grosser Kurfuersta" je postal kapitan. Moštvu in častnikom se je povišala plača, nekateri so dobili pa tudi posebne pohvalne diplome.

Odgovoren za umor.

Denver, Colo., 5. nov. — Za smrt 18 premogarjev, ki so bili ubiti tekom stavke v premogarskih distriktih Colorada, hočejo baje napraviti odgovornega glavnega posestnika rovov, John D. Rockefeller-ja. Zastopnik petrolejskega kralja je že priznal, da je sestavljena tozadevna obtožba, a je rekel, da še ni bila uložena pri sodišču. Premogarje so umorili najeti "varuhi". Streljali so s strojnimi puškami, katere jim je preskrbela družba.

Dva dni v kotlu.

—o—

Neki delavec je bil dva dni v parnem kotlu, katerega je bil snažil in ki se je zaprl.

—o—

Utica, N. Y., 5. nov. — Potem ko je bil delavec Dominick Gaetano več kot 48 ur zaprt v velikem parnem kotlu, ki je namenjen za zgradbo nove Central Hudson železniške postaje, je bil danes popoldne iz njega oproščen. Vsled prestanih muk in strahu je bil ves onemogel ter je komaj stal na nogah. Gaetana, ki je star 35 let, so poslali v kotel, da ga od znotraj temeljito očisti. V kotel je zlezel skozi majhno luknjo v prostor, ki je namenjen za paro ter je pričel s svojim delom. V času, ko je Gaetano delal, je šel skozi prostor neki drugi delavec. Ko je videl dotično luknjo odprto ter poleg nje težka železna vrata, je mislil, da bi bilo dobro, ako zapre odprtino, da prepreči eventuelno nesrečo. S tem je seveda tudi zaprl Gaetana, o kojega navzočnosti ni ničesar vedel.

Ako bi ne bila ena cev, ki veže kotel z drugim, slučajno odprta, bi se bil Gaetano v kratkem času zadušil. Tako pa je vsaj tem potom dobival zadosti svežega zraka.

Šele danes popoldne so slišali krike zaprtega moža ter ga potegnili iz kotla in nato prevedli v bolnico. Gaetano se je informiral, če so volitve že končane ter je bil zelo ogorčen, ko je izvedel, da je zamudil rok.

Železna pest.

—o—

Predsednik Yuan-Ši-Kaj je potom dekreta razpustil nacijonalistično stranko.

—o—

Washington, D. C., 5. nov. — Glasom poročil, ki so došla v državni department potom kitajskega poslaništva v Washingtonu, noče novi kitajski predsednik Yuan-Ši-Kaj trpeti nikake opozicije ter bo na zelo sumaričen način postopal s svojimi političnimi nasprotniki. V oficijelnem listu so bili objavljeni odloki, glasom kojih se proglaša nacijonalistično stranko za razpuščeno ter se bo vsakega procesiralo radi veleizdaje, ki uporablja tri dni po razglasitvi proklamacije ime stranke. Člane stranke se izganja iz narodne skupščine ter jim nalaga proklamacija odgovornost za zadnjo ustajo. Tudi se jim očita, da nameravajo uprizoriti novo ustajo.

Predsednik Wilson je baje zelo nevoljen radi tega zadnjega koraka Yuan-Ši-Kaja, posebno še raditega, ker je šele pred par tedni, ob priliki inavguracije novega kitajskega predsednika, dal izraza upanju, da se bo razvila Kitajska v prosto republiko.

Tatovom na sledu.

Philadelphia, Pa., 5. nov. — Meseca junija t. l. je bila ukradena v Baltimore dragocena zbirka starega denarja, vredna preko $40,000. Vsa policija je bila na nogah, toda o storilcu ni bilo nobenega sledu.

Včeraj so aretirali dva uslužbenca Ritz-Carlton hotela, ki sta baje v zvezi s tatovi. Eden izmed njiju je namreč hotel prodati nekemu zlatarju cekin iz leta 1855. Ker se je dozdevala zlatarju cela stvar sumljiva, je naznanil zadevo policiji. Aretovanca odločno zanikujeta vsako krivdo. Pravita, da jima je podaril novec nek neznan mož.

Novi parniki.

Generalna agencija Severo-nemškega Lloyda, Volriehs & Co., je naznanila, da si namerava naviti družba več novih parnikov. Dolgi bodo 775 čevljev in 83 čevljev široki. Imeli bodo po 30.000 konjskih sil.

Newyorške volitve. Popolen poraz.

—o—

Fuzijonisti niso niti sami pričakovali tako sijajnega uspeha. — Velika večina.

—o—

SOCIALISTIČNA STRANKA.

—o—

John P. Mitchel je dobil 121,209 glasov več kot njegov protikandidat McCall.

—o—

Za natančne rezultate včerajšnjih volitev se je precej pozno doznalo. Tamanisti so popolnoma poraženi, tako poraženi, da se njihovi združeni nasprotniki takega poraza niti v sanjah niso nadjali.

Kandidat fuzijonistov, John Purroy Mitchel je dobil 121,209 glasov več kot protikandidat McCall. Zadnji je dobil 234,679, socialistični kandidat Charles Edward Russell pa 32,109 glasov. Tamanisti so izgubili vso kontrolo nad občinskim svetom.

Edward E. McCall se je izkazal na najslabšega kandidata, kar so jih kedaj imeli Tamanisti.

Politiki so mnenja, da je ta poraz grozen udarec za Murphy-a. Kot se sliši, ga je Tammany Hall gledala precej postrani in sedaj lahko pride v najkrajšem času do hudega preobrata.

Največjega "usmiljenja" je vreden šerif Julius Harburger. 33 let je zastopal različne javne urade in se mu je, kot pravijo, prav dobro godilo. Sedaj ga niti za pogrebca ne marajo.

Prejšnji governer Sulzer je izredno veliko dosegel, nikakor se mu pa ni uresničila skrivna želja, da bi postal speaker v poslanski zbornici.

Časniškim poročevalcem se ni niti predvčeranjem zvečer niti včeraj posrečilo videti McCalla. Ko so ga hoteli obiskati v hiši, jim je bilo rečeno, da še spi. Nekateri trdijo, da se je odpeljal v Hot Springs, Va.

— Saj še ni konec vseh dni — je rekel včeraj Murphy smeje. — Bil je edini izmed tamanistov, ki se mu ni podalšal obraz. Ko so ga vprašali, če bo resigniral, se nasmehnil rekoč: — Ne, ne, motite se, gospoda.

Sulzer je dobil nebroj čestitk in brzojavk.

Manjši dobiček.

Washington, D. C., 5. nov. — Iz poročila, ki ga je izdelala medržavna komisija, je razvidno, da je padel čisti dobiček pri 125 železnicah v mesecih julij, avgust in september pri vsaki milji približno za $95. Lansko leto je bilo v tem času pri vsaki milji $1224, letos pa le $1128 čistega dobička.

Francoski poslanik resigniral.

Berlin, Nemčija, 5. nov. Francoski poslanik v Berlinu, Jules Cambon je uložil svojo resignacijo. Uveljavljena bo koncem decembra.

Preiskava.

Washington, D. C., 5. nov. — Zvezni industrijski statistični urad bode nadaljeval preiskavo glede naselništva.

Cena vožnja.

—o—

Parnik od Austro-Americana proge

"LAURA"

odpluje dne 12. novembra 1913.
Vožnja stane iz New Yorka do:

Trsta in Reke	$36.00.
Ljubljane	37.18
Zagreba	37.08.

Vožnje listke je dobiti pri

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City

Kijevski proces.

—o—

Državni pravdnik je držal neverjetno hujskajoč govor. Imenoval je žide "vrage."

—o—

Kijev, Rusija, 5. nov. — V procesu proti židu Mendel Beilisu, ki je obtožen ritualnega umora, se je pričelo danes zadnje dejanje. Državni pravdnik Wipper je otvoril pledoaje, a njegov govor ni tvoril nikake razlage obtežilnega materijala, temveč je vseboval le hujskanja proti židom. Ne da bi se niti najmanje brigal za izpovedi prič in za dejstva, je pozval javni obtožitelj v strastnem tonu porotnike, naj izrečejo svoj pravorek proti Beilisu. Na nevedne porotnike je napravil govor seveda največji utis.

Državni pravdnik je skušal dokazati, da uporabljajo židje krščansko kri v daritvene svrhe ter da so zakrivili že dosti ritualnih umorov. Umorjenega dečka Jušinskija je označil, s solzami v očeh, kot svetnika, dočim je imenoval žide "vrage".

Njegov govor je bil opetovano tako strasten, da ga je moral zavrniti predsednik. Porotniki pa so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem državnega pravdnika in obsodbo Beilisa se smatra za povsem gotovo.

Novi bavarski kralj.

—o—

Na Bavarskem je prenehalo regentstvo. Prestol je zasedel princregent kot kralj Ludovik III.

—o—

Berlin, Nemčija, 5. nov. — Ob velikem navdušenju naroda je prenehalo z današnjim dnem na Bavarskem regentstvo ter je nastopil dosedanji princregent vlado kot kralj Ludovik III. Glavno mesto Monakovo je bilo slavnostno okrašeno ter je po celi deželi vladalo navdušenje, kot ga že dolgo ni bilo zaznamovati. Ko je bila zjutraj izdana kraljeva proklamacija ter so jo nabili po vseh vogalih, ni poznal entuziazem nobenih mej več. Na tisoče ljudi je romalo proti kraljevi palači kjer so prirejale množice novemu kralju navdušene ovacije.

V objavljeni proklamaciji se izjavlja, da izključuje dolgoletna bolezen kralja Otona vsako ozdravljenje. Glasom ustave se proglaša regentstvo za odpravljeno ter je zasedel dosedanji princregent kraljevi prestol. Glede posameznih mest se niso izvršile nikake izpremembe in novi kralj obeta v proklamaciji, da bo kot kralj z isto vnemo in ljubeznijo deloval za dobrobit bavarskega naroda kot je delal to v lastnosti upravitelja kraljevine.

Poseben pozdrav pošilja novi kralj svoji armadi ter pravi: "Trdno sem prepričan, da bo stala armada vselej v neomajni zvestobi in hrabrosti ob strani najvišjega vojnega poveljnika."

Ovacije za Roosevelta.

Buenos Aires, Argentinija, 5. nov. — Danes je dospel sem iz Montevideo prejšnji predsednik Zdr. držav Theodor Roosevelt. Ko se je bližal parnik "Uruguay" pristanišču je oddala vojna ladija "Rosario" 21 strelov. Občinstvo ga je navdušeno sprejelo. Pozdravili so ga: ameriški poslanik, argentinski vojni minister in člani diplomatičnega kora.

Predsednik Wilson poravnal dolg

Haddonfield, N. Y., 5. nov. — Predsednik Wilson je poslal kramarju W. S. Elridge ček, glaseč se na $30.32. To svoto si je bil izposodil od kramarja nek daljni predsednikov sorodnik J. Wilson Howe. Ker ni mogel plačati, se je obrnil na svojega uglednega sorodnika in ta je res dolg poravnal.

Stavka v Indianapolis. Milica naj pomaga.

—o—

Trgovci v Indianapolis, Ind., so se obrnili na governerja, naj skliče milico.

—o—

ČETRTI MRTVEC.

—o—

Ponesrečil se je poizkus, spraviti en voz v promet. Stavkarjev ni bilo med izgredniki.

—o—

Indianapolis, Ind., 5. nov. — Danes se je poskusilo spraviti v promet eno karo, na kateri so se nahajali stavkokazi, vendar pa se poiskus ni posrečil. Policistov ni bilo na vozu, vendar so ga spremljali, na konjih in peš. Komaj je prišel voz iz remize, je takoj pričelo deževati nanj kamenja in opeke, da je bil voz na mestu demoliran ter so ga morali spraviti nazaj v remizo. Na Illinois in North St. so morali preganjani stavkokazi zbežati v vozove ter se vleči na tla, ker bi jih sicer zadela toča kamenja, ki je padala nanje.

Thomas Carleton, unijski šofer, ki je bil v ponedeljek zvečer ranjen od strela, ko je opazoval neki spopad, je umrl danes v bolnici. Kot morilca Carletona so brez varščine zaprli nekega Chas. Fischerja, stavkokaza iz Chicaga. Carleton je že četrta žrtev stavke v Indianapolis, ki se je pričela pretekli petek.

Pri današnjem spopadu na Illinois in North St. so aretirali 20 oseb. Večina aretirancev obstaja iz mladih, brezposelnih možkih, ki so policiji dobro znani. Stavkarjev ni bilo opaziti med ljudskimi masami in tudi med aretiranimi ni bilo nobenega.

Tukajšnji trgovci so danes zagotavljali da bodo na svoj način izposlovali konec stavke. Poslali so k governerju komitej, ki je naprosil governerja, naj skliče milico ter zlomi stavko. Ob tej priliki je izročil komitej governerju spomenico, v kateri se glasi, da noče policija stražiti železniške družbe ter da se vsled tega občinstvo boji uporabljati cestno železnico. Governer je sprejel komitej ter se je nato vršila konferenca v navzočnosti višjih policijskih uradnikov. Konference so se vdeležili tudi zastopniki delavcev, kateri so izjavili, da nimajo unijski delavci, oziroma stavkarji prav nič opravka z izgredi, temveč da uprizarjajo slednje drugi elementi.

Po kratki diskuziji je odpustil governer posetnike ter se ni izrazil, kaj namerava storiti. Konference sta se vdeležila tudi generalni adjutant ter poveljnik milice ter se vsled tega domneva, da bo konečno vendar sklicano vojaštvo.

Z Ellis Islanda.

Na parniku "Imperator" je dospela sem 20-letna Ray Soskin s svojo sestro Rozo. Obe mladi deklici sta se nameravali podati v Cleveland, kjer se nahaja njuna mati in trije brati. Na Ellis Islandu so spoznali zdravniki starejšo za slaboumno. Čeravno ima pri sebi več sto dolarjev, čeravno ni pokazala nobenkrat niti enega znaka slaboumnosti, jo bodo poslali nazaj v domovino.

* * *

V zaporu sedi več kot en teden 24-letni Kalman Korn. Uradniki trdijo, da so dobili iz Avstrije poročilo, da je poneveril precej denarja. Ta obdolžba ni še dosedaj potrjena in najbrže nikdar ne bo. Korna bodo enostavno deportirali.

Železniška nesreča na Ruskem.

Moskva, Rusija, 5. nov. Med Moskvo in Kazanom je skočil iz tira neki brzovlak. Pri tem je bilo na mestu usmrčenih 14 oseb, dočim je bilo kakih 20 potnikov težko ranjenih.

Železniška nesreča. Volitve v Rimu.

—o—

Rimski župan Nathan in občinski svetniki so odstopili. Posledice volitev.

—o—

CAR FERDINAND.

—o—

Bolgarski car na obisku pri avstrijskem prestolonasledniku. — Lačni Filipinci.

—o—

K včerajšnjemu poročilu k železniški nesreči na Francoskem dodajemo še sledeče:

Melun, Francija, 5. nov. — Ko se je včeraj v tukajšnji bližini zadel Marseille-Pariz ekspresni vlak v nek lokalni vlak, je izgubilo 39 oseb življenje.

Nekaterih ponesrečencev še dosedaj niso zamogli spraviti izpod razvalin. Ranjenci stokajo, da človeka groza obhaja.

Nek pasažir, ki je ostal nepoškodovan, se je izdal za McAdamsa iz Tennessee. Ožganih trupelj ni mogoče spoznati. Trinajst potnikov so odvedli v bolnišnico, pa je le malo upanja, da bi ozdraveli. Zbornica je dovolila $1000 za pomoč ranjencev.

Rim, Italija, 5. nov. — Občinski zastopniki s županom Nathanom so sklenili, da odstopijo s svojih mest.

Temu so dale povod zadnje volitve, oziroma ožje volitve 2. novembra, ker so kandidati njihove stranke propadli.

Dunaj, Avstrija, 5. nov. — Iz zanesljivega vira se je dognalo, da obišče bolgarski car Ferdinand avstrijskega prestolonasledника, na njegovem gradu Konopišt, Češko. Pri njem ostane dva dni.

Gent Belgija, 5. nov. — Na tukajšnjo razstavo so povabili 55 Filipincev, ki naj bi se producirali pred radovednim občinstvom. Ker je pa podjetje, katero jih je povabilo, faliralo, se nahajajo v groznem položaju. Za jesti nimajo skoro ničesar, 9 jih je že umrlo, ker niso vajeni tamošnjega podnebja.

Obrnili so se na ameriškega konzula v Antverpenu s prošnjo, da naj jih spravi nazaj v domovino.

Ženske — porotnice.

San Francisco, Cal., 5. nov. — V San Mater County je bilo voljenih v veliko poroto osem mož in enajst žensk. Tudi predsednik porote je v krilu.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

K.	$	K	$
5....	1.10	130...	26.6[illegible]
10....	2.15	140....	28.55
15....	3.15	150....	30.70
20....	4.20	160....	32.75
25....	5.20	170....	34.80
30....	6.25	180....	36.85
35....	7.25	190 ...	38.90
40....	8.30	200 ...	40.90
45....	9 30	250 ..	51,15
50....	10.30	300 ..	61.35
55....	11.35	350 ..	71.60
60....	12.35	400 ..	81,80
65....	13.40	450 ..	92.00
70....	14.40	500 ..	102.25
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.15
85....	17.45	800 ...	163.60
90....	18.45	900 ..	184,00
00....	20.45	1000....	204.00
10....	22.50	2000 ..	407.00
120....	24.55	5000....	1017.00

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve razpošilja na zadnje pošte c. k. poštnohranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najpriličneje do $50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y
6104 St. Clair Avenue. N. E
Cleveland. O.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York ... 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " pol leta 2.55
" " četrt leta 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 46 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Volitve v New Yorku.

—o—

John Purroy Mitchel, kandidat fuzijonistov za župansko mesto v New Yorku je torej postal župan Greater New Yorka in to radi viharja ogorčenja, katerega sta vzbudila Sulzer in Hennesy proti Tammany Hall.

Z izjemo Manhattana so vsi ostali okraji mesta glasovali v majoriteti za fuzijskega kandidata. Ker prihajajo poročila, da je tudi v Manhattnu večina za Mitchela, ni povsem nemogoče, da je bil tudi v Manhattnu poražen tiger, simbol Tammany Hall.

Sprva je kazalo, da si je Tammany Hall kljub porazu njenega županskega kandidata zasigurala kontrolo nad upravo mesta. Kandidat fuzijonistov za comptrollerja, Prendergast, proti kateremu so zelo agitirali organizirani delavci, je imel navidez slabe šanse proti demokratičnemu kandidatu Hermanu Metz in tudi demokratični kandidat za predsednika Board of Aldermen, Goulden, je bil navidezno pred fuzijskim kandidatom za isto mesto, McAneny-jem. To bi pomenilo, da bi bilo izmed šestnajst glasov razdelilnega sveta nič manj kot devet — tri comptrollerja, trije predsednika Board of Aldermen in dva za okrajnega predsednika za Manhattan in eden za okrajnega predsednika za Queens — v rokah demokratov, vsled česar bi imela Tammany Hall vlado čez mestne blagajne.

Po končanih volitvah pa se je izkazalo, da je ušel Tammanistom tudi ta mastni koščck.

Ne le da je pobil McAneny Tamanista Goulden, tudi Prendergast je prekosil svojega demokratičnega nasprotnika Metza za tisoče glasov. Z izvolitvijo McAneny-ja in Prendergasta so šle po vodi tudi nade Tammany Hall, da bo kljub porazu ohranila gospodstvo nad mestne blagajne.

Izvolitev Sulzerja v 6. Assembly-okraju ima več kot lokalen pomen, in sicer raditega, ker je več kot sigurno, da so demokrati v državi pri volitvah v Assembly doživeli tak poraz, da jim je odvzeta majoriteta v drugi zbornici. S tem bi bilo demokratične večine v državi New York v vseh panogah vlade in zakonodaje za enkrat konec. Ker bi stal demokratičnemu governerju in demokratičnemu senatu nasproti assembly, v katerem bi imeli republikanci in progresivci večino, bi bila dana prijatelju Sulzerju prilika, da se maščuje kot voditelj opozicije v drugi zbornici nad svojimi prejšnjimi prijatelji.

Te prilike seveda ne bo pustil neuporabljene, vsled česar se lahko pripravimo na vesele boje v Albany.

Rja na orodju.

Rje železno orodje obvaruješ, ako vzameš tri dele slanine in en del smole ter s tem orodje včasih namažeš. To mažo si pripravi posebno na zimo in namaži orodje, predno ga rabiš.

Dopisi.

—o—

Dartmoor, W. Va. — Ker še ni bilo dopisa iz naše nove naselbine, sem jaz sklenil opisati naše razmere. Delamo v premogokopu The Davis Coal & Coke Company; dela se vsak dan, zaslužek je pa bolj slab, ker primanjkuje vozov. Slovencev nas je tukaj samo dve družini in en samec; drugi so Amerikanci in ena italijanska družina. Pred petimi meseci, ko sem jaz sem prišel, so delali sami Amerikanci. Delo sem težko dobil, ker boss ni maral drugih ljudi. Kraj je na samem. Pošte nismo imeli do 29. oktobra, sedaj je pa boljše v tem oziru. Dne 26. okt. sem šel na Harding po svojih opravkih in sem se oglasil pri tamošnjih rojakih, ki imajo dosti ječmenovca. Ko smo se ravno najboljše zabavali, so prišli trije Italijani, hoteč delati zgago, pa jih je rojak Fran Pelan dobro zavrnil, da so takoj utihnili. Lep pozdrav! — Mat. Hribar.

Dartmoor, W. Va. — Z delom gre tukaj še precej dobro, samo stavke se malo bojimo. Rojakom ne svetujem sem hoditi. Ko bomo na čistem, bom že poročal. Slovenci smo tukaj samo trije. Drugega veselja nimamo kot če se zberemo pri kozarcu ječmenovca in se kaj koristnega pomenimo. Če nam bodo res, kot govorijo, zaprli rov, bomo morali vzeti kramp in lopato in oditi s trebuhom za kruhom. Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam. — Tone Mihačič.

Chicago, Ill. — Redki so dogodki v naši novi domovini, s katerimi bi se mogli do danes ponašati Slovenci na društvenem polju glede obstanka, vstrajnosti, napredka in spodbuje sploh. Napisati hočem par besed o slovenskem društvu "Slovenija" št. 44 Č. S. B. P. J., katero stoji na pragu svoje dvajsetletnice. Med velikim številom naprednih društev v Chicagi je gotovo društvo "Slovenija" edino, katero se zamore ponašati s svojim 20letnim obstankom. Društvo "Slovenija" sicer pripada bratski češki svobodomiselni jednoti, ker onočasno še ni bilo naših naprednih jednot. Glavno, kar se mora vobče priporoznati, je to, da je društvo "Slovenija" vedno stremilo za razvojem in napredkom svobodomiselne ideje. To je sicer dolžnost in naloga vseh naprednih elementov, pri tem je pa tudi dolžnost in potreba, da se dostojno in času primerno ta redka slavnost 20letnice društva častno proslavi. Društvo "Slovenija", v katerem je ducat članov in članic kot ustanoviteljev, je sklenilo slav. občinstvu ob času 20letnice pokazati, da je ostalo zvesto svojemu principu ter svojo bratsko vzajemnost le še v večji meri goji. Naročilo je društvo tudi častne diplome, katere se bodo med programom razdelile slavljencem za vstrajnost in neumorno delovanje. Društvo se je priklopilo bratski češki jednoti leta 1893 meseca novembra. Letos dne 9. novembra bo torej minilo ravno 20 let. Ta dan se bo slavnostno praznovala 20letnica v Narodni dvorani na 18. ulici in Centre Ave. Veliko društev je že prijavilo svojo udeležbo. Pričetek je v nedeljo ob 2. uri popoldan. Ker je vreme ta čas zelo nestalno, se je poulični pohod opustil, pač pa se vrši pohod v dvorani, nakar nastopijo različni govorniki. Odbor je poskrbel za dober prigrizek, pristno domačo kapljico in pristno importirano plzensko pivo. Prijatelji dobre kapljice, prijatelji organizacij, prijatelji svobodomiselne in napredne ideje, na veselo svidenje v nedeljo dne 9. novembra na Centre Ave.! — F. M.

Za kovinarje v plavžih

—o—

Zopet kapljica poboljšanja za avstrijske kovinarje glede na nedeljski počitek. Ministrstvo za javna dela je v sporazumu z ministrstvom notranjih zadev ter z naučnim ministrstvom odredilo, da se ima zakon o nedeljskem počitku za kovinarje sledeče spremeniti:

a) Pri prevažanju premoga, koksa, rude in drugih primesi, pri oskrbovanju vodovoda, mehov, naprav za ogrevanje vetrov in naprav za čiščenje plinov, pri odjemanju raztopljenega pridelka, pri razkosavanju in odpeljavanju žlindre, pri farmanju in pri odpeljavanju sirovega železa na skladišča uslužbeni delavci, ki so ob nedeljah več nego tri ure pri tem delu zaposleni, imajo prihodnjo nedeljo ali na kak delavni dan 24urni odmor.

b) Ravno tako pripada 24urni odmor vsem delavcem, ki so uslužbeni pri prevažanju že raztopljenega železa h konvertarjem ter medpridelkov k Martinovim pečem, pri generatorjih in mehovih, pri šarziranju ter raztapljanju v konvertorjih in Martinovih pečeh, pri odjemanju gotovega pridelka v konkvilah in prevoza teh pridelkov, tudi pri prevozu žlindre na skladišča, pri Bessemerjevih Martinovih pečeh, ki so združene s plavži.

c) Nedeljsko delo se lahko skrči na 12 ur na ta način, da se napolnijo peči med menjavo šihta, t. j. v nedeljo ob 12. ali od 6. p. m. Od tega časa naprej je ob nedeljah delo zapuščeno za odvažanje sirovega železa k pečem in že raztopljenega pridelka h konvertarjem za dovažanje k Martinovkam, oziroma k predogrejni peči, za obslužavanje generatorjev in mehov, za šaržiranje in za raztapljanje v Bessemerjevih in Martinovih pečeh, ki niso s plavži združene, za odjemanje gotovega pridelka iz konkvil ter za prevoz zmesi v spodnje peči, potem za prevoz žlindre na skladišča ter sledniič za enotno delo pri vseh varilnih pečeh.

d) Ako je delo v valjarnah v teku osem dni na kakšen praznik najmanje okrog 24 ur ustavljeno, je dovoljen, proti prejšnjemu naznanilu pri obrtnem uradu, da se odpovedano delo prihodnjo nedeljo nadaljuje.

e) Pri elektrojeklenih pečeh: Pri postrežbi peči, izvzemši liv ter za prevažanje livnega pridelka in žlindre na skladišča do konca leta 1915. Pri pridobivanju plavžnih pridelkov za obrat peči ter za rafiniranje in livanje raztopljenega pridelka v kose, ploče in droge. Pri izdelavanju pridelkov z električnim tokom (t. j. na elektični ali elektrolitični način) za električne peči, peči za raztapljanje, naprav za razpad, naprav za obrolivanje, plinopodobnih razpadov, kakor tudi za livanje raztopljenih pridelkov v kose, ploče in droge, in sledniič za rafiniranje in spravljanje železosilicila. Obratno delo je pri teh obrtih dovoljeno kakor navedeno; toda za to nedeljsko delo se sme porabiti le najpotrebnejše število delavec ter samo za najglavnejša navedena dela, vsa druga pomožna dela imajo izostati: Za razsvetljavo, za kurjavo ter zračenje delavnic in hladilnic v omenjenih obrtih pri motorjih, parnih strojih ter pomožnih strojih in napravah črpalnic in sesalk, brizgalnic, dinamo itd. ali za postrežbo za ta dela potrebnih živali so dovoljene potrebne moči.

Odmor, kakor je za delavce naveden, je tudi za pomožne delavce, ki pomagajo v teh obrtih pri navedenih delih, veljaven.

Strašna osveta.

—o—

Ruski spisal **M. V. Gogolj.**

—o—

(Dalje.)

X.

Čudovit je Dnjeper o mirnem času, kadar se prosto in mogočno vale med gozdi in gorami njegove polne vode. On ne šumi, on ne buči: gledaš in ne veš, se li premika, ali je mirna njegova ogromna širina, in zdi se ti, da je iz samega stekla, da se modro zrcalo brezmerno v širino, brezkončno v daljino rije in vije po zelenem svetu! Tedaj se žarko solnce rado ozre z višine vanj in pogrezne svojo luč v hlad steklenih voda in tudi pribrežni lesovi ljubijo zrcalenje v vodi. Zelenokodri se gnetejo s poljskimi cvetkami k vodi, skloniviši se gledajo v njo, se ne nagledajo in ne naveličajo svojih svetlih podob, nasmehujejo se jim in je pozdravljajo, priklanjaje veje; v sredo Dnjepra se oni ne drznejo pogledati; nikdo razen solnca in sinjega neba ne gleda vanj; redka je ptica, ki poleti do srede Dnjepra. Bahotni! ni mu enake reke na svetu. Čudovit je Dnjeper tudi v topli letni noči, ko vse pospi, človek, zver in ptica, le Bog se veličastno ozira po nebu in zemlji in veličastno stresa svoje oblačilo. Iz oblačila se vsipljajo zvezde; zvezde gore in svetijo nad zemljo in vse se hkrati svetlikajo v Dnjepru. Vse zvezdice ima Dnjeper v svojem temnem naročju; niti ena mu ne ubeži, razen če ne pogasne na nebu; črni gozd s svojimi spečimi vranami in iz davna razpale gore, dvigajoče se nad njim, ga skušajo zakriti bodisi le s svojo neizmerno senco; — zaman! ničesar ni svetu, kar bi moglo Dnjeper zakriti. Sinje so njegove mogočne vode po noči, sinje po dnevi, vidne so tako daleč okrog, kakor le more videti človeško oko. Vsled nočnega hladu se stiska k bregovom in se odeva s srebrno strujo, ki se svetlika kot plaza damaščenke; zasuva in se prebuja znova sinji Dnjeper in ni mu enake reke na svetu. Kadar pa idejo nalik gor po nebu sinji oblaki, kadar se trese črni gozd do korenin, kadar dobovje poka in strele švigajoče iz oblakov hipoma razsvetljujejo celi svet — takrat je Dnjeper strašen! Vodeni holmi šume in buče, udarjajo ob gore in z bleskom in stokom padajo nazaj in se zalivajo v dalji.

Tako se ubija stara mati kozakova, spremljaje svojega sina v vojno: vesel in boder je on, na vranjem konju jaše, podbočivši se in pomaknivši čapko na stran; ona pa plače in bega za njim, prijema ga stremeni, lovi uzde in lomi nad njim roke; grenke solze jej teko iz oči.

Divje črne med bojujočimi se valovi obgoreli štori in skalovje na visokem bregu. Ob bregu se bori ladjica z Dnjeprovimi mogočnimi vodami. Kdo izmed kozakov se je drznil popeljati se v čolnu v času, ko se je razsrdil starec Dnjeper? Vidi se, da mu ni znano, da požira on ljudi kot muhe.

Ladjica je pristala; izstopil je iz nje čarovnik. Ni vesel, jezi se nad kozaki, ki so tako strašno maščevali svojega ubitega gospoda. Dobro so poplačali Ljehe: štiriinštirideset gospodov z vsem orožjem in plašči in triintrideset hlapcev je razsekanih na kosce; ostale so pa s konji vred gnali kot plen prodat Tatarjem.

Po kamenitih stopnjicah se je spustil med obgorelimi štori nizdol, kjer je imel globoko v zemljo izkopano skrivališče; tiho je stopil, ne da bi škripnil z durmi, postavil na mizo, pokrito s prtom, lonec in začel metati vanj neznana zelišča; vzel je vrč, izdelan iz nekega čudnega lesa, zajel z njim vode in jel vlivati, ševeljaje z ustnami in govoreč nekaka zaklinjanja.

Pokazal se je roažsti svit v sobi in strašno je bilo tedaj gledati v njegovo lice: videti je bilo popolnoma krvavo, le globoke mrščine so črnele na njem, a oči je imel kakor sam ogenj! Nečastni grešnik! Že davno mu je posivela brada, tudi lice je že vse razrito, on sam je ves izsušen, a vendar še snuje Bogu neljube naklepe. Po sredi sobe je začel veti bel oblaček in kakor radosti je trenilo po njegovem licu; no, zakaj je hipoma postal nepremično, z odprtimi ustmi, niti zgane se, zakaj so se mu jeli lasje ježiti kot ščetine? V oblaku se mu je pokazal neki čuden obraz. Ne prošen in nepozvan se mu je prikazal; vedno jasneje so postajale njegove poteze, vedno bolj nepremično je vpiral svoje oči v čarovnika. Njegove črne obrvi, oči, ustni — vse mu je bilo neznano, nikdar, še celo svoje življenje ga ni videl. Strašnega pa ni skoro nič na njem; a nepremagljiv strah se je polotil čarodejca. Neznana čudna glava je še istotako nepremično zrla skozi meglico na njega. Meglica je izginila; a nedoumne črte so postale še rezkeje, ostre oči neznančeve niso nehale zreti nanj. Čarodejec je pobledel kot platno; z divjim, ne svojim glasom je vskriknil, zvrnil lonec — — Vse je izginilo.

XI.

Umiri se, ljuba moja sestra! govoril je stari asavel Gorobec; sanje povedo malokrat resnico.

Lezi, sestrica! dejala je njegova mlada sinaha; — pokličem ti starko, vražnico; nji se ne more ustavljati nobena sila: odvzame ti vso plahost.

Ničesar se ne boj! rekel je njegov sin, prijemaje za sabljo; nihče ti ne stori nič žalega.

Otožno in motno je gledala Katarina na vse, bila je vsa preplašena. — Sama sem si kriva, izpustila sem ga. Naposled je dejala: — Ne da mi miru! Že deset dni sem tu pri vas v Kijevu, a gorje moje se ni zmanjšalo niti za kapljo; mislila sem si, na tihem si vsaj vzgojim sina za osveto — — strašen, strašen se mi je prikazal v sanjah! Bog vas obvaruj, da bi ga videli! še zdaj mi tako bije srce. "Pogubim ti dete, Katarina!" kričal je, "če me ne vzameš za moža — —" in zaihtevši se je naklonila k zibeli in prestrašeno dete je iztegnilo ročici in kričalo.

Kar kipelo je in vrelo v asavlovem sinu od gnjeva, ko je slišal take reči.

Razsrdil se je tudi sam asavel Gorobec. — Naj le poskusi, nesramni antikrist, sem le priti: zvedel bo, ali biva še kaj moči v rokah starega kozaka! Bog ve, govoril je dalje, — ali nisem hitel podati roko bratu Danilu. Njegova sveta volja je! Dobil sem ga že na hladni postelji, kamor je leglo mnogo kozaškega naroda; se pa li nismo zato tudi osvetili? Smo li morda živega izpustili kakega Ljeha? Umiri se, dete moje! Nihče se ne osemli razžaliti te, razven ko ne bo ne mene ne mojega sina.

Ko je skončal, približal se je stari asavel zibelki, in dete, uzrši na njem krasno, s srebrom obito pipico, visečo na jermenčku, in škatljico z blestečim ognjivom, iztegnilo je ročice in se nasmehnilo. — Po očetu se zvrže! rekel je stari asavel, snel s sebe pipico in jo dal otročiču; — v zibelki je še, pa že hoče kaditi!

Tiho je vzdahnila Katarina in pričela zibati zibelko. Zgovorili so se, da skupno provedo noč, za malo časa so vsi pospali, zaspala je tudi Katarina.

Zunaj in znotraj je vse tiho; samo kozaki niso spali, stoječi na straži. Nakrat je Katarina vskriknila, prebudila se in za njo se je vse vzbudilo. — Ubit je, zaklan je! kričala je in se sklonila čez zibel...

Vsi so jo obstopili in okameneli skoro od strahu, ugledavši v njj mrtvo detece. Niti glasu ni bilo čuti iz nobenih ust; nihče ni vedel, kaj naj mislijo o takem učinjenem zlodejstvu.

XII.

Daleč od Ukrajine, na Poljskem, še daleč od mesta Lvova se vzdigujejo visoke gore. Gora za goro pregrebajo kot kameniti vrvi na desno in levo zemljo in jo zapirajo s kamenitimi plastmi, da je ne bi preplulo šumno in burno morje. One vrvi gredo v Vlaško in Sedmograško deželo in stoje gromadoma kakor podkev med gališkim in ogrskim narodom. Takih gor ni nikjer pri nas. Oko jih ne more premeriti, a na marsikateri njih vrh še ni stopila človeška noga. Kaj čudne so te gore! Ni li izbežalo vzburkano morje iz svojih širnih bregov, ali dvignilo viharno morje neznansko visoke valove in ti so okameneli ostali visoko nad zemljo? Se li niso utrgali z neba težki oblaki in nagromadili po zemlji, saj je tudi na njih taka siva barva, a bela vršina se blesti in iskri na solncu? Do karpatskih gor slišiš rusko govorico in tudi še za gorami se ti odzove marsikje domača beseda; vendar pa že ondi ni niti vere iste niti jezika.

Mnogoštevilni narod ogrski živi ondi; jezdi konje, bije se in pije prav tako kot kozaki; a za konjsko opravo in drage kaftane rad izdaja žolte zlate. Širna in velika jezera so med onimi gorami. Kakor steklo so ona mirna in kakor v zrealu se zrealijo v njih goli vrhovi gora in zelena njih vznožja.

No, kdo jezdi, naj je jasno ali ne, na ogromnem vranu? Kak junak nečloveške rasti skače po gorah, čez jezera, kak velikan odseva s svojim orjaškim konjem v mirnih vodah, čegava je ona neizmerna senca, ki miglja po gorah? Oklep se blesti, na plečih je sulica, ob sedlo udarja sablja; pokrit je s čelado; brke črne, oči so zatisnjene — on spi in speč drži uzdi; in za njim sedi na istem konju mladič, paže, ki tudi spi in se speč oklepa — viteza. Kdo je to, kam, čemu jezdi? Kdo ga pozna? On ne pohaja samo en dan po gorah in tudi dva dni ne. Zdani se, zasije solnce, ni ga videti! Le redkoma so zapazili gorjanci, da šviga neka ogromna senca po gorah, dasi je nebo jasno in niti megle ni na njem.

Komaj se pa zmrači, tedaj se ga more zopet videti in zopet odseva v vodah gorskih jezer in za njim skače migljajoča njegova senca. Že je prejahal mnogo gora, naposled pride na Krivanj. Višje gore ni med Karpatami kot je ta; kot car se vzdiguje ona med drugimi. Tu se je ustavil i konj i jezdec, še trdneje je zaspal in oblaki so ga, spustivši se na goro, zakrili.

Kje je IVAN CAR? Kakor sem čul, biva nekje v državi Mississippi. Išče ga Josip Benčina iz vasi Retje št. 24, pošta Travnik, Kranjsko. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam oglasi, ker mu imam poročati več važnosti iz starega kraja. — Alois Kordiš, Box 408, Mansfield, Ohio. (6-8—11).

Slovensko katoliško

podp. društvo — ST. BARBARA 1901 — svete Barbare

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492 Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot odbora: PAUL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v. Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA GL. TAJNIKA ZDRUŽENIH DRUŠTEV SV. BARBARE S SEDEŽEM V FOREST CITY, PA.

Tem potom se naznanja, da je bilo na 4 glavni konvenciji sklenjeno, da si vsak član, oziroma članica, kateri je zavarovan za $250.00 lahko poviša usmrtnino do 1. januarja 1914 na $500.00; to velja tudi za one, ki so že prestopili 45. leto.

Kdor želi povišati usmrtnno, naj se da preiskati pri zdravniku; prošnja in spričevalo naj se pošlje vrhovnemu zdr avniku v potrditev. Asesment je razviden iz lestvice, ki je razdeljena na $250 .00 in na $500.00.

Ivan Telban, glavni tajnik.

BRATA VOGRIČ,
SLOVENSKI SALOON IN RESTAURANT,
211 Graham Ave., Cor. Stagg St., Brocklyn, N. Y.,
se priporočata greaternewyorškim Slovencem za obilen obisk.
Fina kuhinja, izvrstna domača in importirana pijača, izborna postrežba. V nedeljo dopoldan brezplačen prigrizek. Ob nedeljah in sobotah zvečer je na razpolago velika dvorana za ples. Moderno opremljeno kegljišče.
— Svoji k svojim! —
(Adv.)

PROŠNJA.

Rojak Jakob Vertin, kateri se nahaja že več let v bolnišnici državnih zaporov v Deer Lodge, Mont., prizadet od mrtvoude na levi strani, upa biti v kratkem pomiloščen po governerju v Helena, Mont. Radi njegove bolezni ne bode nikdar več mogel hoditi. Je brez denarja in vsake pomoči. Zato se obrača do svojih rojakov s ponižno prošnjo, da mu vsak po svoji moči pomagamo vsaj toliko, da si nabavi voziček, s katerim se bode mogel voziti od hiše do hiše zadnje ure svojega obupnega življenja. Tak voziček stane okrog $100. Torej če naberemo v 100 slovenskih naselbinah po $1, smo mu pomagali in nam se pa nič ne pozna. Rojaki, usmilimo se reveža, kateri je že preveč pretrpel za svoj nepremišljen greh. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet. Darove pošiljajte na uredništvo Glas Naroda.

Darovali so:

Glas Naroda	$3.00
Matija Pogorelc	1.00
Ivan Vodovnik, Milwaukee, Wis., ...	.25
Fran Štuler, Milwaukee, Wis., ...	.40
J. Lavrenčič, Park Falls, Wis., ...	1.00
Anton Goričer, Yellowstone Park, Wyo., ...	1.00
Margareta Kebe, Charleroi, Pa.	1.00
Humboldt, Ariz. Jos. Staršinčič poslal darove 6. rojakov v znesku.....	7.00
Frontenac, Kan. Fr. Kernec	.25
St. Paul, Minn. Josip Komotar	.30
Skupaj	$15.20

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

DAROVI.

Za Slovensko Zavetišče:

Walkerville, Mont., Peter Špehar $1.00.

Denar sprejeli in odposlali na pristojno mesto.

Uredništvo.

DAROVI.

Za družbo sv. Cirila in Metoda:

Dodson, Md., Fran Vodopivec 40 centov.

Najlepša hvala!

Uredn. "Glasa Naroda".

ROJAKINJE, POZOR! LEPA PRILIKA

za učenke, ki se žele naučiti šivati ženske slamnike. Učenke se sprejemajo po dogovoru vsaki dan od osmih dopoldan do osmih zvečer. Naslov: 458 N. Halsted St., Chicago, Ill., 2. nadstropje zadaj.

(6,8 10,11,12,14—11)

NAZNANILO.

Članom društva sv. Alojzija št. 31 J. S. K. J. v Braddocku, Pa., se naznanja, da se je sklenilo na seji dne 19. oktobra 1913, da vsak član plača 50 centov v društveno blagajno, da iste docela neizpraznimo.. To je bilo torej na zadnji seji še enkrat potrjeno. Ta sklep naj vsakdo upošteva, da se ne bode kdo izgovarjal, da je bil pri paradi in mu ni potreba plačati. Vsak mora prispevati, kar je bilo pri seji sklenjeno. Zato upam, da bode vsak član poravnal svoj dolg do 21. decembra. Kedor se ne bode hotel pokoriti društvenim sklepom, se bode z njim postopalo po društvenih pravilih, katera zahtevajo suspendacijo iz društva in Jednote.

Obenem naznanjam, da bodemo pri prihodnji seji stavili kandidate za urad za leto 1914. Zato prosim vse bližnje člane, da se gotovo udeleže seje dne 16. novembra in 21. decembra, ko bode volitev odbora za bodoče leto.

Z bratskim pozdravom
(6x 4-11 v 2 d) ODBOR.

Naprodaj nove Lubasove harmonike!

Model "H" trivrstna, dvoglasna, ... K 150.00 ali $45.00
Model "K" trivrstna, triglasna. ..... K 190.00 ali $55.00
Model "L" štirivrstna, dvoglasna, ... K 200.00 ali $60.00
Model "M" štirivrstna, triglasna, ... K 250.00 ali $65.00
"KRANJSKI MODEL" trivrstna, dvoglasna, K 150.00 ali $45.00
" " trivrstna, triglasna, K 200.00 ali $60.00
" " štirivrstna, dvoglasna K 200.00 ali $60.00
" " štirivrstna, triglasna, K 260.00 ali $70.00

Harmonika s kovčekom vred $5.00 več!
Kjer je označena cena v kronah je prišteti še carinsko pristojbino in prevozne stroške!
Za natančnejši popis harmonik pišite na:

ALOIS SKULJ,
P. O. Box 1402 New York City, N. Y.

Gozd šumi.

—o—

Ruski spisal Vladimir Korolenko.

—o—

I.

Gozd je šumel.

V tem gozdu se je zmerom čul šum — enakomeren, zategnen kakor odmev daljnega zvona, miren in otožen, kakor tiha pesem brez besed, kakor nekaki spomini o minulosti. V tem gozdu je zmerom šumelo radi tega, ker je bil to star, zaraščen gozd, katerega se še nista dotaknila žaga in sekira lesnega trgovca. Visoke, stoletne smreke z rudečkastimi mogočnimi debli so stale nalik vojski, stiskajoče se druga k drugi z zelenimi vrhovi. Spodaj je bilo tiho; duhtela je smola; skozi plast smrekovih iglic, s katerimi je bila posuta zemlja, je prodrla jasna praprot, bujno se razprostirajoča nalik nekakim čudnim cembam ter stala nepremično. Na vlažnih mestih se je razkošatila visoka zelena trava; bela trobentica je nizko pobešala svojo težko glavo kakor prevzeta od tihe onemoglosti. A zgoraj se je brez konca in kraja glasil gozdni šum, podoben otožnim vzdihljajem starega gozda.

Toda sedaj so postali ti vzdihljaji čimdalje globlji in silnejši. Sel sem po gozdni stezi in dasi neba nisem videl, sem vendar spoznal po tem, kako se je mračilo v gozdu, da se zbirajo tiho nad njim črni oblaki. Bilo je že pozno. Med smrekovimi debli je le semtertje še prodrl kak žarek zapadajočega solnca, toda po goščavi se je že razprostiral mrak. Proti večeru se je zbirala nevihta.

Za danes je bilo treba odložiti vsako misel na lov; treba je bilo ogledati se pred nevihto za prenočiščem. Moj konj se je spodtikal s kopiti ob gole korenine, smrkal ter migal z ušesi, poslušaje zamolkli gozdni odmev. Sam od sebe je hitel k znani logarjevi koči.

Zalajal je pes. Skozi redka debla je bila videti bela stena. Plavkast trak dima se je spenjal proti oblakom; šepavo stoječa koča s capasto streho se je stiskala k steni rudečkastih debel; ona jedina kakor bi se bila vgrezala v zemljo, med tem ko so vitke in visoke smreke štrlele visoko nad njo kvišku svoje glave. Na sredi poljane je stala kopica mladih hrastov, tesno stiskajoči se drug k drugemu.

Tu bivata navadna tovariša, spremljajoča me na lovu, logarja Zahar in Maksim. Toda sedaj gotovo nobenega ni doma, kajti na lajanje velikega ovčarskega psa nihče ne pride na dan.

Samo stari ded s plešasto glavo in sivimi brkami sedi pod steno ter plete čevle iz lička. Brke segajo dedu skoro do pasu, oči zro otožno, kakor bi se zmerom nečesa spominjal, pa se vendar ne mogel do dobrega spomniti.

"Zdravstvuj, ded! Ali je kdo doma?"

"Ehe!" odmaja ded z glavo. "Ni niti Zaharja, niti Maksima, pa tudi Motra je odšla v gozd za kravo... Krava je nekam ušla, gotovo so jo medvedje raztrgali. ... Tako, evo... nikogar!"

"No, nič ne de. Posedim nekoliko s teboj, počakam."

"Počakaj, počakaj!" mi prigovarja ded, in med tem, ko jaz privezujem konja k mlademu hrastu, me ogleduje s slabimi in kalnimi očmi. Slabo se godi staremu dedu: oči ne vidijo in roke se mu tresejo.

"A kdo si ti, fant?" me vpraša, ko prisedem k njemu k steni. To vprašanje čujem pri vsakem svojem obisku.

"Ehe! Sedaj že vem, že vem", govori starec, poprijevši se znovič dela. — "Evo, stara glava je kakor rešeto, ničesar ne ostane v njej. Onih, ki so že davno pomrli, se spominjam, oj, dobro spominjam! Toda na mlajše zmerom pozabim... Predolgo že živim na svetu."

"Ali že dolgo, ti starec, živiš v tem gozdu?"

"Ehe, dolgo. Francoz je dospel v našo deželo, ko sem bil jaz že tukaj."

"Marsikaj si ti videl v svojem življenju. Gotovo imaš marsikaj povedati."

Ded me začudeno pogleda.

"I kaj bi naj bil videl, fant? Gozd sem videl... Šumi gozd, šumi po dnevu in po noči, šumi po zimi in po letu... In jaz sem nalik temu drevesu prebil svoje življenje v gozdu ter ničesar nisem skusil... Že je čas, vleči se v grob, toda časih si domislim, fant, da niti sam ne morem razumeti, ali sem sploh živel na svetu ali ne...? Ehe, tako je! Mogoče nisem živel..."

Konec temnega oblaka se je povspel izza gostih vrhov dreves nad gozdno poljano; veje dreves po poljani so se zagugale od močnejšega vetra in gozdni šum se je spremenil v silnejši akord. Ded je dvignil glavo ter poslušal.

"Nevihta se bliža", je dejal čez minuto. "To je gotovo. Oj, oj, ponoči zarujave burja, začne lomiti bore, s korenikami jih bo ruvala!... Gozdni gospodar zapleše..." dodal je tiše.

"Kako veš ti to, ded?"

"Ej, to jaz vem! Dobro vem, kako govori drevo.. Drevo, mladič, se tudi boji... Poglej, trepetliko, prokleto drevo, nepreneho ma trepeče, vetra ni, a ona se trese. Bor v borovju v jasnih dneh poje — zveni, a če zavije veter, zaječi in zastoka. To ni še nič... A poslušaj sedaj... Četudi slabo vidim z očmi, pa slišim z ušesi: dob je zašumel, doba na ravnici se je že lotil... Burja bo..."

Istinito, kopica nevisokih, krevljastih dobov, stoječih po sredi ravnice in obkroženih z visokimi bori, se je zagugala s krepkimi vejami in od njih je prihajal gluh šum, jasno se razločujoč od kovinskega zvenenja borov.

"Ej! slišiš-li, mladi?" je dejal ded z otročje-lokavim nasmeškom. — "Že vem: lotila se je doba, znamenje, da pridrvi po noči gospodar in začne lomiti... A ne, ne zlomi! Dob — krepko drevo, ne zmore ga niti gospodarjeva sila... tako je..."

"Kakšen gospodar, ded? Saj sam praviš: burja lomi."

Ded je pokimal z glavo.

"Ej, jaz že vem!... Dandanes, pravijo, so taki ljudje, ki nič ne verujejo. A jaz sem ga videl, kakor vidim sedaj tebe in še boljše, ker imam sedaj slabe oči, a takrat so bile mlade. Oj — oj, pa kako so videle moje oči v mladosti!..."

"Kedaj si ga videl, ded? Pripoveduj!"

"A no, vse je bilo prav tako, kakor sedaj: naprej v borovju zastoče bor... Zaječi in zastoče: o — oh — ho — o... o — ho — o! — in potihne, a potem zopet, potem zopet, vedno češče, vedno žalostneje. Ej, zato, ker jih gospodar ponoči mnogo zruši. In potem zašumi dob. Proti večeru vedno hujše, po noči pa jih prične zvijati: bega po lesu, smeje se in joče, vrti se, pleše in se zaganja v dobovje, kar izruvati ga hoče... Jaz sem nekdaj jeseni pokukal skozi okence; to njemu ni bilo po godu: pridrvil je k okni, tar-rah vanj z borovo vejo; jaz nisem bedak — odskočil sem. Ej, mladi, kako je bil srdit!..."

"Pa kakšen je bil?"

"Prav tak je bil, kakor ona stara vrba, ki stoji na blatu. Zelo podoben!... Lasje — kakor suha omela, a nos — kakor grčasta veja, in obraz zgrban, kakor da bi bil porasten z lišaji... Fej, kakor grd! Bog ne daj nobenemu krščenemu človeku, da bi ga videl... Veruj mi! Videl sem ga še drugikrat na blatu, od blizu... Če hočeš, pridi enkrat po zimi in videl ga boš. Zlezi tedaj na goro, — gozd pokriva to goro, — in splezaj na kako visoko drevo, celo v vrh. Od tam ga je možno videti slednji dan: on plava kakor bela moglica nad lesom, vrti se in se spušča z gore v dolino... Beži, beži in se naposled izgubi v lesu. Ej!... A kjer izgine, tam postilja sled z belim snežkom. Ako ne veruješ staremu človeku, pa sam pogledaj enkrat.

Starček je postal zgovoren. Oživljeni in nepokojni drevesni šum in pripravljajoča se nevihta so zbudili staro kri. Ded je kimal z glavo, nasmehal se in mežikal z oživjenimi očmi.

Kar naenkrat mu je nekaka senca zatemnila visoki, nagubani obraz. Dregnil me je z laktom in rekel, tajinstveno gledaje:

"Veš, mladi, kaj ti povem?... Ta, gotovo, lesni gospodar — zoperno bitje, to je res. Krščenega človeka je strah, ko vidi tako grdo spako.... Vendar, da povem resnico: on ne učini hudega... Pošali se s človekom — pošali, a da bi mu naredil kaj zlega, tega ne."

"Kako da ne, ded, saj si rekel sam, da te je hotel udariti z vejo?"

"Ej hotel — hotel! Takrat se je razsrdil, ker sem ga gledal skozi okno, tako je! A če ne vtikaš nosa v njegova dela, ti ne napravi nikakega zla. Tak je!... A veš, v tem lesu so vršili ljudje strašnejša dela... Ej, Bog ve!

Ded je naklonil glavo in za hipec pomolčal. Potem, ko je pogledal na-me, je v njegovih očeh, skozi pokrivajočo jih motno mrenico, zasijala nekaka iskrica prebudivšega se spomina.

"Čakaj, jaz ti hočem pripovedovati o naših dogodbah... Tu je bilo, prav na tem mestu, davno... Jaz pomnim ... kakor v snu, a kadar gozd krepkeje zašumi, tedaj se spomnim vsega... Hočeš-li, da ti pripovedujem, a?"

"Hočem, hočem, ded! Pripoveduj!"

"Torej pričnem, ej! Poslušaj!"

II.

Meni, veš, sta umrla oče in mati že davno, jaz sem bil takrat mal deček... Pustila sta me na svetu samega. Vidiš, kako je bilo z menoj, ej! Srenja je premišljevala: "Kaj naj počnemo s tem dečkom?" In gospodar sam je tudi premišljeval. Prišel je takrat iz gozda šumar Roman ter rekel srenjanom: "Dajte tega dečka meni v varstvo, jaz ga bom hranil... Meni bo v gozdu veselje, in on bo pri kruhu"... Tako je dejal; srenjani so mu odgovorili: "Vzemi ga!" On me je vzel. Od tistega časa sem ostal v gozdu.

Tu me je Roman zredil. Kako strašen človek je bil to, moj Bog!... Rasti velike, oči črnih, las črnih in črna duša mu je gledala iz očij, ker je ta človek živel vse svoje življenje sam v gozdu; medved, so pravili ljudje, mu je bil to, kar brat, a volk — sorodnik. Vso zverjad je poznal in se je ni bal, a ljudi se je ogibal, še pogledal jih ni... Vidiš, kakšen je bil, — moj Bog, res! Kadar je pogledal na-me mi je bilo, kakor da me je pogladila mačka z repom po hrbtu... Nu, pa mož je bil vse eno dober; hranil me je, moram reči, dobro; ajdove kaše s salom je bilo pri njem vedno dovolj, kadar je ubil kako raco, je bila i raca. Kar je res, je res, tako me je hranil...

Tako sva živela. Roman je hodil v gozd, a mene je zapiral v kočo, da bi me ne raztrgala kaka zver. Pozneje so mu dali "ženico" Oksano.

Gospodar mu je dal ženko. Pozval ga je v selo in mu rekel: "Veš kaj, je dejal, Roman, ženi se!" A Roman je odgovoril gospodu; "Čemu, vraga, mi bo žena? Kaj bom delal v gozdu z babo, ko imam pri sebi dečka? Ne, je dejal, ne bom se ženil!" Kaj hočeš, ni bil vajen pečati se z devojkami. A gospod je bil zvit. ... Kadar ses pomnim tega gospoda, mladi, vidim, da sedaj že ni več takih, — ni več takih gospodov, — izgubili so se... Poglejmo na primer tebe: ti si tudi, pravijo, gosposkega rodu... Morebiti je res, a takšen nisi: nisi pravi... Ti si bore — mladenič, a drugega nič.

Nu, a ta je bil pravi, izmed prejšnjih... Glej, povem ti, po svetu se godi tako, da se stotine ljudij boje jednega, pa še kako! ... Poglej, mladi, na jastreba in na pišče: oba sta se izvalili iz jajca, a jastreb je kmalu v višini, ej! Ko zakrikne pod nebom, brž se poskrijejo ne-le piščeta, — tudi stari petelini... Glej, jastreb — gosposka ptica, a kura — navadna kmečka...

Pomnim, jaz sem bil še mal deček: kmetje so vozili iz gozda debla, bilo je okoli trideset mož. Mimo je prihajal sam gospod na svojem konjiču in vihal brke. Konj je poskakoval pod njim, on pa je zrl okrog. Oj — oj! ko so mužiki zagledali gospodarja, nakrat so se izbegali, vlačili konje v sneg in snemali kape. Potem, ko je gospodar odskakal, so oni vlačili debla iz snega, — glej, njemu, vidiš, še samemu je bilo ne cesti pretesno! Naježi gospodar obrvi — že se mužiki boje, zasmeje se — vse je veselo, a nagrbanči čelo — vse tožno. A da bi kdo gospodarju ugovarjal, tega, Bog ne daj, ni bilo.

Nu, a Roman je, kakor sem rekel, zrastel v gozdu in se ni znal obnašati, kakor tiče, a gospodar se ni zelo srdil nanj.

"Hočem", je dejal gospodar, — "da se oženiš, s katero, to je moja briga. Vzemi Oksano!"

"Jaz je nočem", je odgovoril Roman, "ne potrebujem nobene Oksane! Naj se vrag ženi z njo, a ne jaz... Tako je!"

Gospodar je rekel prinesti leskovke in Romana položiti na travo; gospodar ga je zopet spraševal:

"Roman, ali se bodeš ženil?"

"Ne", je dejal, — "ne bodem."

"Naložite mu jih", je rekel gospod, "kolikor jih more nesti."

Naložili so mu jih nemalo; akoravno je bil Roman zdrav, vendar se je naveličal:

"Jenjajte vendar", je dejal, 'naj bode! Naj bi jo raje vsi črti vzeli, kakor da moram jaz toliko trpeti za babo. Dajte jo sem, jaz se oženim!"

Na gospodarjevem dvoru je živel kozak Atanazij. Prišel je s polja uprav tačas, ko so Romana silili k ženitvi. Ko je izvedel Romanovo bedo — brum pred gospodarjem na kolena in mu poljubljal noge.

"Čemu", pravi, — "vi milostljivi gospodar, človeka mučite? — jaz se z veseljem oženim z Oksano, ni besedice ne črhnem!"..

Ej, sam se je ponudil. Vidiš, kakšen človek je bil, moj Bog!

To je Romana obradovalo, razveselilo. Vstal je, se zravnal in dejal:

"Prav", je rekel, — "dobro. Škoda le, da nisi prišel nekoliko poprej. Gospodar je tudi — vedno tak!... Nič mu ne moreš dopovedati. Kdo se bo z veseljem ženil, ko človeka kar zgrabijo in mu jih naštejejo! Je-li kristjansko tako počenjanje? Fej!...

Ej, on včasih še gospodarja ni pustil pri miru. Tak je bil Roman! Kadar se je razsrdil, takrat ni bilo dobro bližati se mu, tudi če bi bil sam gospodar. A gospodar je bil zvit! On je, da veš, vse nekaj drugega nameraval. Zapovedal je, da so položili Romana zopet na travo.

"Jaz", je rekel, — "hočem tebi, tepec, dobro, ti pa vihaš nos. Do sedaj si živel sam, kakor medved v brlogu, in če sem prišel k tebi je bilo vse pusto in neveselo... Naložite mu jih, tepcu, dokler ne poreče: dovolj!... A ti, Atanazij, hodi k črtovi materi. Tebe, je dejal, nismo povabili k obedu, zato ne sedaj samovoljno za mizo, ali vidiš, kako smo Romana pogostili?"

Roman se je že zares razsrdil, ej! Bili so ga, kakor tiče, kajti prejšnji ljudje, da veš, so znali izvrstno mlatiti, a on je ležal in ni rekel: dovolj! Dolgo časa je trpel, naposled je vendar zinil:

"Ne dočakaš, brate, da bi jih še kdo zaradi jedne babe toliko ujel, ne da bi šteli. Dovolj! Da bi vom posahnile roke, dvorski psi! Sam zlodej vas je naučil leskovke vihteti! Saj vendar nisem snop na podu, da bi me tako mlatili. Če že mora biti, pa se bom ženil!...

A gospodar se je nasmejal.

"Vidiš", se mu je rogal, — "to je dobro! Sedaj ne boš mogel na svatbi še sedeti, zato boš pa bolj plesal..."

Vesel je bil gospodar, bogme, vesel, ej! A kar se mu je pozneje hudega zgodilo, ne daj Bog poskusiti nobenemu krščenemu človeku. Res, nebenemu ne priželim kaj takega. Da, niti židu ne privoščim tega. Tako je...

Tako so Romana oženili. Privedel je v kočo mlado žensko; spočetka jo je psoval in ji očital leskovke.

"Ti", ji je govoril, — nisi vredna toliko, kolikor sem prestal za-te muk."

Včasih se je zgodilo, da je prišel iz gozda, ter jo pričel izganjati iz koče:

"Peberi se! Ne potrebujem babe v hiši! Še naslikane te nočem videti! Meni ni ljubo", pravi, — "če spi baba v moji koči. Smraja, — pravi, — usmrajena."

Ej!

Nu naposled se ji je privadil. Osana je prenovila vso hišo: pomela je izbo, jo pobelila, vredila posodo; vse se je blestela, da je sree poskakavalo. Roman to vidi: ni slaba baba, — tako se ji je privadil. A ne le privadil, mladi, pričel jo je ljubiti, bogme, ne lažem! Ko se je zagledal v ženo, e dejal:

"Hvala gospodarju, dobro me je naučil. Kako sem bil jaz neumen toliko sem jih ujel za njo, a sedaj vidim, da to ni nič hudega. Še celo dobro je. Tako je!"

Prešlo je nekaj časa, sam ne vem koliko. Oksana je legla v posteljo in pričela stokati. Ko sem se zjutraj zbudil, slišim: nekdo veka stankim glasom. Ej! — sem si mislil, — kakor se kaže, smo dobili dete. In res je bilo tako.

Dete ni živelo dolgo na belem svetu; samo od jutra do večera. Zvečer je prestalo vekati... Oksana je zaplakala, Roman pa je dejal:

"Deteta ni več, a kadar ga ni, ni treba zvati popa. Zagrebemo ga pod bor."

Tako je rekel Roman, in kakor je rekel, tako je tudi naredil: izkopal je jamo in ga zagrebel.

Tam-le stoji stari štor, strela ga je razbila... To je ostanek tistega bora, pod katerega je Roman zagrebel dete. Poslušaj, mladi, kaj ti povem: od solnčnega zahoda pa dokler danica ne ugasne nad gozdom, poletava nekaka ptičica in čivka. Oh, tako žalostno, peva, da boli srce! To je nekrščena duša, — krsta si prosi. Kakšen izveden človek, kateri se je učil po knjigah, tak, pravijo, bi ji mogel dati krst. potem bi ne poletavala več... A mi živimo v gozdu, nič ne znamo. Ona poletava, ona prosi, a mi ji moremo samo reči: "žal, žal, bedna duša, mi ti ne moremo pomagati!" Ona nato zaplače in odleti, a potem prifrči zopet. Oh, mladi, kako mi je žal bedne duše!

Ko je Oksana okrevala, je vedno pohajala na mogilico. Sedla je na mogilico in plakala tako hudo, da se je razlegalo po vsem gozdu. Tako je ona žalovala po svojem detetu, a Romanu ni bilo žal otroka, ampak Oksane. Prišel je včasih iz gozda, sedel k Oksani in ji govoril:

"Molči vendar, pasmoda! Kakor da bi bilo vredno za to plakati! Če je umrlo jedno dete, saj morda dobimo drugo. Da, celo boljše je! Kajti ono morda, še moje nib ilo, jaz nisem gotov. A to bo moje."

Oksana, seveda, ni bila zadovoljna, kadar ji je govoril tako. Prestala je plakati in ga začela zmerjati. Nu, a Roman se ni srdil nad njo.

"Čemu", jo je povpraševal, — "se ježiš? Saj nisem rekel nič takega; samo to, da nisem gotov. Zato nisem gotov, ker prej ti nisi bila moja in nisi živela v gozdu, ampak v svetu, med ljudmi. Kako morem torej biti gotov? Sedaj pa ti živiš v gozdu, tako je prav. Babica Teodozija mi je rekla, ko sem šel v selo po njo: "Kako je to, Roman, nekam zgodaj se ti je narodilo dete!" A jaz njej: "Kaj jaz vem, je-li zgodaj, ali pozno?..." Ti pa me sedaj nepresta no grdiš, a pazi, če se razsrdim, vedi, ne bode zdravo za te."

Oksana pa ga je le psovala in — prestala. Zopet včasih ga je psovala in udarila po hrbtu, a ko se je Roman razsrdil, je ona utihnila, — bala se ga je. Pričela se mu je laskati, objemala ga je, poljubovala in mu gledala v oči. Kmalu je bil Roman upokojen. Kajti... veš ti, mladi... ti morda še ne veš, a jaz, starec, četudi se nisem ženil, sem marsikaj videl svoje dni: mlada žena tako sladko poljublja, da ukroti kolikor hočeš srditega moža. Ej — ej!... Jaz že vem, kakšne so te ženske. A Oksana je bila tako ljubka mladica, da sedaj takih že ne vidiš več. Dandanes, mladi, povem ti, niso tudi ženske več take kakor nekdanje.

Nekega dne je zatrobil v lesu rog: tra — ta, tara — tara — ta — ta — ta!... Tako se je razlegalo po gozdu, veselo in zvonko. Jaz sem bil takrat še mal deček in nisem vedel, kaj to pomeni; vidim: ptice zletavajo iz gnezd, mahajo s krili in čivkajo, a zajec je položil ušesi po hrbtu ter bežal, kolikor je mogel. Jaz sem mislil: kaka nenavadna zver tako krepo tuli. A to ni bila zver, ampak gospodar je jahal po gozdu in trobil v rog; za njim pa so jahali spremljevalci, vodeči pse na vrvicah. Izmed vseh je bil najkrasnejši Atanazij Švidkij, ki se je postavljal za gospodarjem; imel je kapo z zlatom vezano, konj pod njim je poskakoval, za plečami se mu je blestela puška in na jermenu je imel čez pleča obešeno banduro (citre). Oh, kako krasen dečko je bil ta Atanazij, jako krasen! Kako se bo gospodar primerjal k Atanaziju: gospodar je bil že plešast, nos je imel rdeč in oči, četudi vesele, vendar ne take, kakor Atanazij. Pravili so, da so Atanazijevi očetje in dedje zaporožki kozaki, ki so kozakovali v Sječi, a tamošnji narod je bil dober, krasen in umen. Samo pomisli, mladi: na konju s kopje kakor ptica letati po polju, ali pa s sekiro drevje pobirati, to ni vse eno...

Jaz sem prihitel iz koče in gledal: gospodar je prijahal, se ustavil in spremljevalci so se tudi ustavili; Roman je prišel iz izbe, podržal gospodarju stremena in gospodar je stopil na zemljo. Roman se mu je poklonil.

"Zdravo!" je dejal gospodar Romanu.

"Ej!" je odgovoril Roman, — "hvala, jaz sem zdrav, česa mi manjka? A vi?"

Roman, vidiš ti, ni umel odgovoriti gospodarju kakor tiče. Vse spremstvo se je na te besede zasmejalo in gospodar tudi.

"No, hvala Bogu, da si ti zdrav", je rekel gospodar. — "Kje je pa tvoja ženka?"

"Kje naj bo žena? Ona je gotovo v koči..."

"Pa še mi pojdimo v kočo", je dejal gospodar, — "a vi, junaci, razprostrite tačas na travi prepogo in pripravite nam vse, da prvikrat počastimo mladi par."

Odšli so v kočo: gospodar in Atanazij, Roman brez kape za njima, in še Bogdan — najstarejši spremljevalec, verni gospodarjev sluga. Vidiš, tudi takih slug ni več dandanes na svetu: stari je bil s posli strog, a pred gospodarjem kakor pes. Za Bogdana ni bilo nobenega na svetu, razen gospodarja. Pravili so da je Bogdan, kadar sta mu pomrla oče in mati, prosil starega gospodarja za prevžitek in se hotel ženiti. A stari gospodar ga ni uslišal, dal ga je svojemu sinu: tu imaš, je dejal, očeta in mater in ženo. — Bogdan je gospodiča pestoval, ga naučil hoditi, jahati, streljati. A ko je gospodič dorastel in počel gospodariti, bil je stari Bogdan neprenehoma za njim kakor pes. Oh, povem ti, istinito: ljudje so hudo preklinjali Bogdana, veliko solz je padlo nanj... vse radi gospodarja. Na jedno gospodovo besedo bi mogel ta Bogdan, pomisli, rodnega očeta raztrgati v koščke.

Jaz, dečko, sem tudi smuknil v izbo: kaj hočeš, radovednost. Kamor se je obrnil gospodar, tam sem bil jaz za njim.

Gospodar je ostal sredi izbe, vihal si brke in se smejal. Roman je prestopal, z jedne noge na drugo in meneal kapo, a bedni Atanazij se je naslonil na steno in stal liki mladi dob v slabem vremenu. Namrgodil se je, nevesel...

Tako so se postavili oni trije pred Oksano. Samo stari Bogdan je sedel na konec klopi, povesil glavo in pričakoval gospodovih povelj. V kotu ob peči pa je stala Oksana, povesila oči in vsa zardela, liki mak sredi ječmena. Oh, vidiš, slutila je, da ne bo dobro. To ti povem, mladi: nikdar ni dobro, če gledajo trije možje v jedno ženo, — do lasanja pride gotovo, če ne več. Jaz vem to, ker sem sam videl.

"Nu, Roman", se je smejal gospodar, — "ali ti nisem vsnubil lepe žene?"

"A kaj to?" je odgovoril Roman. — "Baba je baba."

Atanazij je pomigal z rameni, pogledal na Oksano in dejal sam pri sebi:

"Da, pravi, baba. Da bi je le ta tepec ne dobil.

Roman je čul to, obrnil se k Atanaziju in mu dejal:

"Na čem ste spoznal, gospod Atanazij, da sem tepec? Ej povejte!".

"Na tem", je odgovoril Atanazij, — "ker ne znaš varovati svoje žene, zato si tepec..."

Vidiš, kaj mu je rekel Atanazij! Gospodar je zaceptal z nogo, Bogdan pa je pokimal z glavo, a Roman je ostal nekoliko časa zamišljen, potem pa je dvignil glavo in pogledal na gospoda.

(Konec prihodnjič.)

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo $1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

$2.00 mesečno!

12 pesem zastonj!

Krasne stroje prav poceni.
Pošiljamo naravnost iz tovarne.
Novi slovenski rekordi.
12 pesem zastonj.
Pišite po krasen cenik.
Transatlantic Co.,
72 Cortlandt St., New York, N. Y.

ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

se kaj radi spominjajo Slovenci svojcev v stari domovini in jim pošiljajo darove; seveda iz te dežele večinoma le GOTOVE DENARJE; v tem oziru je najboljše, da se obrnejo v materinem jeziku na podpisanega, kateri : : : : : vse hitro in točno odredi. : : : : :

Frank Sakser

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 ST. CLAIR AVENUE, N. E., CLEVELAND, O.

V krčmi.

—o—

Milan Pugelj.

—o—

Študentu Ovčarju se je zagrizla v prsi pregrešna želja. On hoče za vsako ceno stopiti enkrat med pivce in si privoščiti čašo vina. Gostilno se je že izbral. Najbolj všeč mu je krčma, ki se skriva za vodo in imenuje "Pri zeleni lisici". Tam ti sede ljudje zjutraj, češ dan in zvečer. Moški in ženske, vse križem. In vsi v važnih pomenkih, katere zamakajo z rumenim vinom. Zvečer tudi večkrat pojo. In kakor pojo ti pevci, tako zna vsakdo peti in tudi Janez Ovčar. Ti pevci ženo namreč samo glas skozi grlo. Ali gre na visoko plat, ali nizko, to je vseeno.

Ovčar je v peti šoli. Ima že tudi svoj ideal, neko kratkokrilko, ki gleda strašno modro po cestah v tla in ki hodi v šolo in iz šole s prsti, popolnoma črnimi od tinte. On misli nanjo, koliko on misli! Med latinsko uro, med grško in zlasti matematiško. Tu se mu zdi njena črnogleda drobnost kakor palma v puščavi, kakor rožica med trnjem in peskom. In da postane možatejši, da se nabere življenske izkušnje, zato pojde tudi v krčmo. Sede med može in naroči vina.

Prvega je odstalo od tistega denarja, kar ga je poslal oče za stanovanje in hrano, štirinpetdeset vinarjev. Od teh je kupil za svojo izvoljenko razglednico z znamko, to je skupaj enaindvajset vinarjev. Za pisanje svojemu idealu si je izmislil posebno pisavo, pomešano z arabskimi številkami. Tekst se je začel na primer tako: X3741972 V16837! Pomen nadaljnih številk je bil: Morda Vam, kdo razmota čez mesec in dan to pisavo, kakor so razmotali učenjaki čez sto in sto let klinopis na piramidah in obeliskih, in takrat, draga in ljubljena gospodična, boste videli, da je mislil nekdaj na vas in vas tudi ljubil vaš zvesti Janez Ovčar.

Ko je kupil razglednico in znamko, mu je ostalo v žepu še triintrideset vinarjev in s tem denarjem v žepu je sklenil posetiti gostilno.

Bilo je v soboto popoldne. Dasi je vladalo jako ostudno in blatno jesensko vreme, se je zdel njemu dan posebno topel in sočen, prepojen z neko veličastno ubranostjo, ki jo čuti včasih študent začetkom ali koncem šole pri slovesni maši, ko stoje med zadnjim evangelijem vsi profesorji v prednjih klopeh kolikor morejo po koncu, ko se blesketa zlato njihovih širokih ovratnikov vseokrog po cerkvi, in drže njihove bele šolniške roke za ročaje bridkih sabljic, a orgle buče, tako strašno buče, hrešče in vrešče, da hočejo ti strašni glasovi odnesti glavo. Ovčar je namreč srečal danes opoldne svoj ideal in zdelo se mu je, da se je ozrla prvič v življenju nanj. Prišel mu je na misel Mohamed. Kakor je imel oni svoj važni dan, po katerem je začel šteti čas, tako bo imel tudi Ovčar svojo hedžro. Pričel bo šteti dni in tedne in mesece in leta po prvem pogledu nje nebeških oči.

Napotil se je torej v krčmo prvi dan prvega meseca prvega leta po prvem pogledu nje nebeških oči. Odločil se je in krepko stopal naravnost proti "Zeleni lisici." Pred pragom je šinilo nekaj preko njega, ali stisnil je pravočasno ustnice in zobe in odpodil strah in pomislek. Naenkrat je stal v zakajenem prostoru, kjer se je vse trlo za mizami. Rekel je: Klanjam se! in takoj ga je nekdo opazil in mu odgovoril: Še tega je treba! Vidite ga, tega zelenca, to je dandanašnja vzgoja! Če bi stopil med krave, pa bi tudi rekel: Klanjam se...! Ti prekleto klečeplaztvo...

Ovčarju so zardeli uhlji in naglo se je izgubil v sosednjo sobo in pozdravil tam drugače: Dober dan!

Takoj za vrati je stala miza, pri kateri je bilo še prostora. Obesil je klobuk in pelerino, popravil stol in sedel. Za isto mizo sta sedela dva postrežka, bila drug k drugemu obrnjena in si pretila z debelimi rdečimi kazalci.

— Vidiš, tako ti rečem, Jaka, te naše škrice, to sodrgo, naj vzame vrag!

In drugi je že komaj čakal, da poseže vmes:

— To prokleto graščakovstvo je pokopalo našo stranko in jo je, nič drugega ne! Kakšni pa so! Saj hodijo okrog kakor bi imeli železne kole v hrbtenicah, pa ne mozga.

Mlada brhka natakarica je nenadoma priskakljala k Ovčarju in se oglasila, kakor bi zvonilo:

— Kaj pa želite, mladi gospod?

Ovčar ni bil pripravljen na to, da bi tako nepričakovano govoril z žensko, in zato se je ves tresel in pordel.

— Ja — je zajecal — ja-ja. e-e-eno četrtinko!

— Katerega pa?

Na tako dolg pomenek je bil še manj pripravljen, zakaj to dekle je bilo — popolnoma ženska. Videlo se je dobro, da ima pod obleko prsi, in vsled te nenadne ugotovitve se je še bolj zmedel.

— Ka-ka-ka-katerega?

Gledal jo je in bilo ga je — sram. Ženska pred njim, a on je tako nepripravljen. Vse se je zgodilo vendar jako, jako nepričakovano.

— Katerega? je ponovila natakarica z visokim in zvočnim glasom. — No, imamo rdečega, rumenega več vrst, črnega; rumeni iz Bizelskega je najboljši.

— Ru-rumenega! je bleknil, ne da bi premislil, in natakarica je že sfrčala skozi vrata. Naenkrat je stalo vino pred njim; to pot se ni ozrl na dekleta. Gledal je v kozarec, natočil ga do vrha in pokusil.

Pri drugi mizi so sedeli debeli ljudje in tisti, ki je najbolj rdeč, je kričal: Plačam, plačam, salamenska frklja!

Zdaj ga je presunilo. Tudi on bo moral plačati. Naročil je rumenega, in natakarica je dejala, da je rumeni najboljši. To je storil brez pomisleka. Dandanes so vina draga in najboljša stanejo preko krone liter. Eno krono štirideset, eno krono šestdeset in tudi dve kroni. Ozre se strahoma okoli sebe in zagleda na vratih dolg bel lepak z napisom: "Cenik jedil in pijač." Pod zaglavjem "Vina" stoji: Rdče dolenjsko eno krono štiri vinarje, dalje istrsko, dalje vipavsko rumeno eno krono dvajset, bizelsko rumeno eno krono štirideset in tako dalje v dolgi vrsti. Ovčarjevo vino je rumeno, najbrž bo to tisto, ki ga stane liter eno krono dvajset.

Potiplje vestjo, če ima še denar v žepu, ker včasih se zgodi, da pridejo desetice za podlago. Šiv poči in takoj so v kotu vestje na sredi trebuha. Izvleči jih zopet na plano, je večkrat prava težava. To pot so v žepu. Ali nekako malo je vsega skupaj, kaj če bi se kaj izgubilo? Študent pogleda po ljudeh, če ga nihče ne opazuje, in nese denarje iz žepa med kolena. Potem previdno in skrivaj pogleda in šteje: ena dvajsetica je, en groš, en dvavinarski krajcar in en vinar. To je natanko 33 vinarjev. Ali — za božje ime — tam na ceniku stoji, da stane rumeno vino z Bizelskega eno krono in štirideset vinarjev ena četrtinka. In toliko denarja on nima. Do te svote mu manjkata dva vinarja. Plačeval bo tistemu dekletu, ženski in kaj, če poreče ona: Prosim še dvar vinarja, gospod! O, o, Bog nas varuj!

Sam nebeški Bog ve, kakšen razloček je med vipavskim rumenim vinom in med rumenim bizelskim. Ovčar pokusi v strahu in zadregi, a nemogoče, da bi to presodil. In zdaj naenkrat še zagleda pri mizi na levo ob oknu širok hrbet, ki ga hudo spomni na njegovega profesorja grščine. Če je to on in če se ozre, mu ne manjka kazni. In tudi v šoli ga bo preganjal in ga zmedel s hudimi vprašanji.

Njegova zadrega je narasla kakor voda ob nalivih. Dvigne čašo, pije, ali vsled nervoznosti se mu zaleti in v grlu ga strašno pošegeče. Prične kašljati, da se hoče zadaviti.

— Kaj pa piješ, ko še nisi za vino! ga kara bližnji postrežček.

— Pusti ga! ga miri drugi. — Morda bo pa to tudi naš bodoči voditelj!

Ovčar se pomiri siloma, dasi ga še žge po grlu. In ko gre natakarica mimo, se ves drhteč opogumi.

— Plačam, prosim!

— Koliko imate? vpraša dekle in šumi po torbi med silno množico drobiža.

— Eno četrtiko rumenega.

Ovčarju je grozno. Srce mu bije, kakor da bi tolkel kovač iz njegove vasi z najtežim kladvom po nakovalu. In skoro brez sape se oglasi.

— Naročil sem bil le rumenega — — —

— Že vem! se domisli natakarica. Trideset vinarjev prosim.

Študentu pade groš na tla, natakarica ga pobere, in on ji doda dvajsetico.

V silni zadregi snema klobuk, ki mu pade tudi na tla. Ko ogrne pelerino, prevrne stol. Grozno je vznemirjen, ker se mu zdi, da so uprte nanj oči vseh pivcev. Gleda v tla, privzdigne z roko klobuk in naglo odide.

Ko vidi, da je na cesti, niti sam ne ve, kako je prišel na prosto.

Požar v jami.

—o—

Ada Negri — Dr. Krek.

—o—

Vse je končano! — Jutri pa sto in sto
trupel zmečkanih venkaj na dan zneso.
To bo jokanja, tožnih in groznih bo
srčnih bolezni!

Tisoč bo usten treslo se mrzlično,
ude ožgane, ki že razpadajo,
bodo iskala, da jih poljubijo
usta ljubezni.

V kupe v vozove mrtvece zvlečejo,
v temne zavoje črno oblečejo
četo mrliško, pa jo pomečejo
v skupne gomile;

in nad grobove pade pozabe noč,
roža požene in hiacint evetoč
s trupel mrličev, kakor bi božja moč
jih poljubila.

Steblo in klasje krepko iz njih vzkali,
s sokov človeških mirta zazeleni,
tiha cipresa kvišku ti zakipi
v sveži mladosti.

V nji se bo tresla nežna slasti perot,
rajal bo, rajal svobodni jasni rod
v valih veselja, trajen bo vedno god
ljudske radosti.

Sini umrlih, — četa zavržena.
vzrastla za muke, žuljem podvržena, —
sold in kos kruha bosta jih spravila
spet med rudarje.

Kar zaporedoma pojdejo v črno tmo,
v sajaste rove, v jamo se vdinjajo,
v ječo nezmerno, mračno, podzemeljsko
dolbst med rudarje.

V votlem udareu morda se kramp zglasi,
ko ob očetne buti trhle kosti:
mraz jih pretrese, sklonejo k tlom se vsi,
pade lopata! — —

Zarod trpinov, vsem si v zasmeh, teptan,
kaj ti pomaga? zal si res in močan,
veš pa le eno: suženj si, v grob prodan,
smrti za svata!

Živio plamen, ki požigaje stre
glad tvoj pekoči, cunje ti strgane!
Živio plamen! svetu vsaj hip odpre
bedne trpine;
vsaj eno uro neplodovito vžge
zate sočutje v duše neskušene,
vzame bolesti, vzame ti trude vse;
mir ti zasine!

Živio plamen! Marsikoga vzbudi,
ko pri razkošju srečen, vesel sedi,
kliče mu glasno: "Pusti smeh in slasti,
vstani iz blata;

glavo razgali; vkloni do tal, do tal
Glej, med plameni brat je življenje dal,
misli na brata!"

Iz šole.

Učitelj: Koliko je to ena petindvajsetina?

Učenec: Ne vem!

Učitelj: Pazi! Če je zbranih 25 fantov in bi ti imel eno samo jabolko, da bi je razdelil med nje, kaj bi storil?

Učenec: Jaz bi jabolko sam snedel.

Za smeh in kratek čas.

"VIŠJI KROGI."

— Papa, ena struna mi je počila.
— Kaj za to? Ti bom pa kupil nov glasovir.

Sočutje.

— Ribolov je res nekaj groznega! Uboge ribice, kako se premetujejo po mreži.

— Ne morejo drugače, ker nimajo nog, da bi hodile.

Take so!

Prva gospa: O, če me moj mož razjezi, mu kar zagrozim, da pojdem k materi nazaj, pa imam koj mir.

Druga gospa: O, če me pa moj mož razjezi, mu zagrozim, da pride moja mati k meni za 14 dni, pa je tak, kakor bi ga bila z maslom pomazala.

Tolažba.

— Prokleto je bil težak ta kovčeg!

Profesor: — Zadovoljni ste lahko, da ste se spotili. Vi ne veste, kako je to zdravo.

V šali.

Tonček se ni dobro naučil zgodbe o stvarjenju sveta. Pri izpraševanji je marsikaj napak odgovoril in učitelj ga zapre. Ko ga doma poprašajo, zakaj da je bil zaprt, odgovori: "Zato, ker sem pri stvarjenju sveta nekaj napak naredil!"

Otročja modrost.

Učitelj razlaga maličkom pregovore, med temi tudi pregovor: "Boljše je hranjeno jajce, kot sneden vol."

Učitelj: Kaj praviš, Jožek, ali je to res?

Jožek: Ne, gospod učitelj; ako vola snem, mi ostane koža, ta je pa več vredna nego jajce.

Advokat.

Mlad odvetnik: Slabi časi, slabi časi! Veš kaj ženica, napravi kako spletko pri notarju, da bosta vložila tožbo za ločitev zakona.

Zaušnica.

Gospod strežaju: "Žane, od sedaj naprej se ne boš imel več čez mene pritoževati. Brez vzroka te ne bom več klofutal. Če bi se pa le spozabil, dobiš za prvo zaušnico pet kron, za vsako drugo pa eno krono!"

Žan: — "Potem prosim, da mi eno že v naprej daste; imam v gostilni dolg in bi mi ravno prav prišla.

Na plesu.

— Mlad baron je začel dvoriti moji ženi. Mislil sem, da ima malo več okusa.

NI TREBA.

—Ali se še kaj zanimate za šport?
— No, sedaj mi ni tega večtreba, ker sem že poročena.

Slov. samostojno podp. društvo "EDINOST"

V LA SALLE, ILL.

Ustanovljeno 9. maja 1909. Inkorporirano dne 18. avgusta 191[illegible] v državi Illinois.

Glavni odbor:

Predsednik: Ivan Novak, Box 173, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lavoslav Zevnik, 1037 2nd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Lepich, 1155 3rd St., La Salle, Ill.
Blagajnik: Jos. Barborich, 1202 1st St., La Salle, Ill.
Zapisnikar: Majk Fr. Kotal, 1026 — 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Oglesby: Fran Jerina st., Box 82, Oglesby, Ill.

NADZORNIKI:

Franc Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Tom Golobič, 203 Union St., La Salle, Ill.
Matevž Urbanija, 1326 — 3rd St., La Salle, Ill.

Bolniški odbor:

Joe Nuk
Joe Fr. Brgles, 1227—3rd St., La Salle, Ill.
Vinc. Klansek

Poslanec: Janez Golobič, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastavonoša: Anton Štrukelj, 202 — 1st St., La Salle, Ill.
Redne mesečne seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldan v dvorani sobrata Mat. Kompa.
Rojaki v La Salle in okolici so vljudno vabljeni k obilnemu pristopu.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA :-:

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izgotovili, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vsprejem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh kako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Phone: Canal 1631

Denar mečete proč!

ako ne podpirate s[illegible] rojaka. Pri meni dobite

izvrstno domače vino

galon po 75c. in več.

Pri odjemu več kot 10 galon dajem popust, ter se posebno priporočam slavnim slovenskim društvam ob priliki kake veselice, tudi onim za svatbe.

V zalogi imam izvrstne domače zlobase in vsakovrstno grocerijsko blago, katerega ljubi naš narod. Pošiljam denar na vse strani sveta in parobrodne listke za vse proge. Zastopam "Glas Naroda", prodajam in kupujem avstrijski denar. S tvroko Frank Sakser sem v trgovski zvezi. Upravljam vse v notarski posel spadajoče dela, ker sem javni notar. (Notary Public.)

FRANK JURJOVEC
1801 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2718. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Phone 240.

FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje fganje te izvrstne smotke — patentovana zdravilna.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošteno
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoče dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednk: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn., Box 424
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 28th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 533.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 133.
FRANK GOUZE, Chisholm Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Vilajet na Kranjskem? Znano je, da se na Kranjskem godi Nemcem boljše nego Slovencem. Ne samo, da uživajo popolno enakopravnost; še več, povsod imajo prednost in skoro vsa višja mesta so zasedena po Nemcih. Tako daleč je že, da kočevski Slovenci niti svoje slovenske šole nimajo! Zdaj so se začeli zanjo potegovati. Graški listi in "Freie Stimmen" so pa te dni objavili vest, da se je večina slovenskih prosilcev pri uradnem zasliševanju izrekla proti slovenski šoli ter za nemški pouk in da se je cela vrsta podpisov izkazala za ponarejene. "Slovenski Narod" poroča k temu: "Brzojavka v nemških listih je bila datirana iz Kočevja z dne 13. okt., a izšla je ponoči zjutraj dne 14. okt., dočim se je uradno zasliševanje pri okr. glavarstvu v Kočevju pričelo šele 14. okt. ob 8. zjutraj. Torej so vedeli kočevski nemški poročevalci za izid uradnega poslovanja 24 ur preje, preden se je pričelo. Tako sigurni so so bili, da bodo njihove hujskarije imele uspeh. Dobro, da so zastopniki slovenskih starišev zvedeli za nemške lumparije prej kakor vsi Kočevarji ter je g. dr. Ravnihar ob koncu zasliševanja predlagal, naj okrajno glavarstvo dožene, kdo je imel tako zasliševanje in kje se je vršilo. Ni namreč izključeno, da bi ne bili pri občinskem uradu izvršili samovoljno in protizakonito zasliševanje slovenskih starišev. Sploh je zastopnik g. dr. Ravnihar pri tej priliki razkril taka nasilstva občinskih organov in rudniškega oskrbništva, da je zastopnik kočevske občine tajnik Porubsky zdihoval, da je 'sprachlos'. Več bo govorilo državno pravdništvo v Novem mestu. Pri zasliševanju so vsi došli prosilci vztrajali pri svoji prošnji ter so se vsi podpisi izkazali za pristne. Slavno c. kr. okrajno glavarstvo je bilo pozvano, naj uvede najstrožjo preiskavo proti onim, ki so zagrešili znane lopovščine." Iz tega je razvidno, da imajo "Freie Stimmen" vsaj enkrat le prav, ko pišejo o "kranjskem vilajetu". Če se v trdoslovenski deželi s Slovenci tako postopa, kakor vidimo v kočevskem slučaju, kjer ima peščica Nemcev svojo nemško gimnazijo, svojega poslanca, sploh vse svoje nemške šole, Slovenci pa niti ljudske šole ne, potem je to res do pičice podobno vilajetu! "Freie Stimmen", to res enkrat "štima"!

Nezgoda. Ko je dne 14. okt. 19-letni delavec Josip Tome v skladišču na južnem kolodvoru v Ljubljani vozil s samotež vozičkom z žitom napolnjene vreče, sta po nesreči skupaj trčila s tovarišem in ga je vozičkovo oje pri tem tako sunilo v prsa, da je dobil take notranje poškodbe, da je moral iskati zdravniške pomoči.

Himen. Poročil se je v nedeljo 19. okt. v ljubljanski cerkvi sv. Jakoba Ivan Kržan, trgovec na Vrhniki, z gospico Anico Čopovo s Koroške Bele pri Javorniku.

ŠTAJERSKO.

Strah junaških lovcev in še nekaj. Zver, ki se potepa po planinah na Štajerskem, postaja čimdalje bolj zanimiva. Hudomušni nemški štajerski lovci so jo krstili "kmečki strah", toda zdi se, da bi jo resnici na ljubo imenovali — lovčev strah. V brezmejnem strahu so lovci videli na Stubalpi in drugod že vse mogoče zverine, kmetje pa so se iz loveev in iz divje zverine že začeli norčevati, kljub temu, da jim zver dela škodo. Česa tak-le lovec, ki vrže čez ramo risanico, si oprta nahrbtnik in vzame v roko palico, v svojem brezmejnem strahu ne vidi! Tako je n. pr. v Kapellen videl tak junaški lovec na večer ob gozdu na štoru sedeti zver in prežati. Strašno glavo je imela zver, "špičaste" ušesi, dolga je bila kakih 75 cm. Lovec jo je dobro videl; imel je še toliko korajže, da je sprožil nanjo, potem pa jo je popihal nemški Mihel, kolikor so ga nesle krače. Pravil je potem, da je natanko videl risa, ki ga je sicer za glavo zadel, pa zver se je le malo otresla in se nato skrila v neko kamenito jamo. Drugo jutro so šli ljudje gledat in so našli ob štoru — veliko belo mačko z rdečimi očmi, ki jo je junaški lovec zadel s svinčenim zrnjem. Tako pripovedujejo ti junaki različne storije, ki so jih povečini doživeli doma za pečjo, ker se na zver itak ne upajo. Niti desetina tega ni res, kar so vedeli pripovedovati. Uradnik Hofer, ki vodi brezuspešno lov na zver, je sam dognal, da ne gre za več zveri, kakor za eno samo, ki je mačje vrste. Ali je pa puma, ali leopard, ali kaj drugega, ni mogoče dognati. Vsekako ne bo lev, kakor je svoj čas že "dognal" "strokovnjak" graškega "Volksblatta". Nekemu sta ušla dva psa takoimenovane volčje pasme in domneva se, da sta ta dva tista strašna volkova, ki trgata ovce. Saj to ni čisto nič novega. Veliki psi, če podivjajo, radi trgajo ovce, pa tudi manjše živine se lotijo. Hudomušneži povprašujejo sedaj, če bo tisti, ki ustreli namesto zverine roparskega psa, tudi dobil od ministrstva obljubljeno premijo, ki znaša sedaj že nad 3000 kron. Iz nekega kraja so nemški listi objavili celo novico, da je zver iztrgala neki šolarki iz rok zajca in pobegnila z njim. Gotovo se je hotel kdo ponorčevati z lovci, ki so to novico takoj poslali v liste in so jo ti objavili kot resno novico. Nekdo si je celo od telefonske žice, ki je napeljana po planinah zavoljo zverine, privoščil kakih 30 metrov; kmetje iz lovcev brijejo norce in jim pripovedujejo, kje da so videli zver. Neki brihten lovec, ki se mu po premiji cedijo sline, pa nima dovolj korajže, da bi šel s puško nad zver, je zastrupil velik kos mesa z arzenikom, ga obesil na drevo tako visoko, kakor je človek velik, in od tam kako uro daleč vlekel ovčja čreva, da bi dobila zver sled. Drugo jutro mesa ni bilo več na drevesu. Ker je bilo v mesu arzenika za debel fižol, sodi sedaj prebrisani lovec, da zver v kakem brlogu — crkuje. Pri celi zadevi trpijo največ ubogi orožniki, ki so morali po planinah pri čredah stražiti. Sedaj, ko so črede že spravili s planin, jim menda ponoči ne bo treba prežati na zver. Junaki so res ti Mihelni, ki kažejo velikansko korajžo, kadar sedijo za mizo pri topli peči in ob kozarcu dobrega štajerca; če so pa v lesu, se jim začnejo kolena šibiti, tresejo se kot bilka na vodi in v svojem strahu vidijo že zver ter si kličejo: "Michl, schiesst net, sunst sama olle hin!" (Mihl, ne streljaj, drugače smo vsi — "hin"!) Nato pa hajdi v stran, pa bežati, dokler ve kdo kam, in potem še v liste s čudno novico, da študirajo bralci zverine "potico", ki jo nemški lovci imenujejo tudi v svoji brezmejni duhovitosti "Losung". Navdušen Slovenec je predlagal, da naj pokličejo na pomoč par hrvaških kmetov in ti bodo zver brez pušk ugonobili. Saj so svoj čas tudi po Štajerskem lovci zastonj gonili divjega merjasca. Vedno so mu bili na sledi, pa vendar vedno v taki izračunjeni oddaljenosti, da jim je merjasec ušel in ni bil nevaren. Ta špas je konečno postal že merjascu preneumen in je zbežal čez Sotlo na Hrvatsko. Tam ga je videl, ko je priplaval k bregu, neki hrvatski drvar, ga zgrabil za rep in držal tako dolgo, da je prišel tovariš in je merjascu odsekal glavo s sekiro. Le to je po našem nemerodajnem mnenju čudno, da je merjasec plaval z — repom naprej in ne z glavo, da je junaški drvar mogel zgrabiti divjega merjasca za rep, namesto za nevarna ušesa. Res pa je le bilo!

PRIMORSKO.

Umrla je v Vodicah v Istri Marija Ribarić, soproga posestnika in trgovca Ivana Ribarića.

Odlikovanje. Korminski župan deželni poslanec Jurij baron Locatelli je imenovan za pravega tajnega svetnika.

Samomor. Stavbni mojster vojne mornarice Hugo Lahartinger, doma iz Kufsteina, se je v svoji vili na Monte Paradiso v Istri ustrelil. Lahartinger je bil oženjen. Vzrok samomora ni znan.

Mrlic se sam javil sodišču. Tržaški trgovec regnicol Nicolosi, ki je nedavno ustrelil svojo intimno znanko Agato Ciaramidoro, s katero je deset let živel, se je 18. okt. sam javil na tržaškem državnem pravdništvu. Njegovo žrtev so ravno takrat nesli k pogrebu. Mož pokojne Agate Ciaramidoro presedeva dvajsetletno ječo radi nekega umora. Imela je z njim štiri otroke, izmed katerih je ena hči že poročena. Tudi iz razmerja z Nicolosijem je imela štiri otroke, katerih eden še živi, to je sedemletna hčerka, ki je bila priča nasilne materine smrti.

Lastnega očeta je okradel neki Viktor Baucer v Trstu; vlomil je v očetovo stanovanje in odnesel uro z verižico v vrednosti 100 K in 700 K denarja. Tat in dva njegova pomočnika so že na varnem.

Pobegli laški slepar. Ravnatelj Artur Mayerjeve tovarne za cement v Tržiču Orestide Esperti je vnovčil v imenu tovarne računov za 1000 K in je pobegnil nato v Italijo. Doma je v Pariji. Pred odhodom je povedal svoji ženi, da gre v Italijo iskat drugo službo. Odšel je že 7. okt. Ker se še ni vrnil, je Mayer ovadil zadevo policiji.

Burja. Iz Trsta poročajo: Pred kratkim je divjala tukaj grozna burja. Ponesrečilo se je več oseb, ki jih je vrgla burja po tleh ali pa v morje. Rešilne postaje so imele vedno polno posla. Tudi v pristanišču je napravila burja veliko škode. Pet parnikov ni moglo priploti v pristanišče in so se morali zasidrati izven pristanišča na prostem morju. Mnogo je trpela tudi obrežna vožnja. Jadrnico "Tereza" je vihar na potu iz Škednja v Tržič skoro popolnoma razbil. Moštvo jadrnice je rešil obrežni parnik "Tergeste", last parobrodne družbe v Kopru. Enako je poškodoval vihar še več jadrnic, prekucnil nebroj čolnov in jih gnal na odprto morje. Obrežni promet in promet v pristanišču sta bila dalj časa popolnoma ustavljena.

Samomor ribiča. Dne 18. okt. popoldne sta našla dva ribiča kakih 200 metrov od obrežja pri Sv. Križu na Tržaškem na morju truplo ribiča Ivana Čoka, ki je bil izginil za časa zadnje hude burje. Kakor drugi listi, smo tudi mi poročali, da je Čok ponesrečil, a ker je imelo truplo krog vratu vrv, na njej pa precejšen kamen, je pač gotov samomor. Vzroki pa so neznani.

Duhovnik tat in prodajalec poštnih znamk. V trgovini Arturja Schatzmayerja na cesti Nuova v Trstu je ukradel neznan tat za 800 K različnih znamk. Drugi dan po izvršeni tatvini je našel policijski agent v neki kavarni moža, ki je prodajal od mize do mize poštne znamke. Policijski agent je prodajalca aretiral in ga odvedel na policijo. Tam je mož priznal tatvino in izpovedal, da je laški duhovnik Natalij Muizza, ki je bil dalj časa tudi v Zadru.

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 83 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Keršc, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Brozich, Ely, Minn.

DIREKTORIJ:

Direktorij obstoji iz jednega ali več oseb od vseh slovenskih podpornih organizacij, od vseh slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znamke, knjižice in vse druge se obrnite na tajnika: Frank K[illegible], 3610 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljatve pošiljajte na tajnikov naslov.

Narod ki ne skrbi za svoje reve, nima prostora med civilizovanimi narodi. Vsak ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

KOROŠKO.

Mlad žepni tat. Na sejmu v Volšperku so zasačili 16letnega posestnikovega sina Frana Pavliča, ko je ukradel hlapcu Andreju Grasslerju iz žepa uro z verižico, vredno 20 kron. Ujeli so ga pri mostu in ga odpeljali na sodišče. Pri žepni preiskavi so našli pri njem še eno srebrno uro. Fant je priznal, da je ukradel to uro pred 14 dnevi nekemu neznanemu pijancu.

V konkurzu je mizarski mojster Josip Musnik, po domače Gori v Zgornji Beli na Zgornjem Koroškem.

Otrok ponesrečil. V Žitarivasi je padla v škaf vrele svinjske pičе tri in pol leta stara deklica Marija Tacol, vnukinja tamošnjega gostilničarja in župana Josipa Plaša, ter se poškodovala tako, da je štiri dni potem vsled opeklin umrla. Preteklo zimo je padel sam župan Plaša na ledu pred svojo hišo in se močno poškodoval, pred nekaj tedni so komaj udušili ogenj v njegovi sobi in sedaj ta žrtev!

Konkurz je napovedal hotelir Ignac Stegmüller v Špitalu ob Dravi. Dolgovi znašajo 260,000 kron. Zgradil je velik hotel, ker je upal po otvoritvi turske železnice na velik tujski promet, ki pa je izostal.

Nesreča. V Žvabeku pri kovanju je udaril sicer pohlevni konj Mihevcevega sina Albina in mu močno razmesaril desno lice.

Zlato poroko sta v Kotu pri Št. Jakobu v Rožu obhajala Janez Rauter star. p. d. stari Terlovčnik in njegova žena Uršula. Cerkvena slovesnost se je vršila v podružnični cerkvi v Št. Petru, potem pa so se svatje zbrali na domu zlatoporočencev, kjer jim je dan med prijetno domačo zabavo hitro minil. Pri maši in na domu je pelo pevsko društvo "Rožica" pod vodstvom sina slavljencev F. Rauterja.

Izginil. Iz Sela pri Žitarivasi se poroča: Pred več tedni je zapustil svoj dom kmet Benedikt Križe. Kljub skrbnemu iskanju dozdaj ni najti nobenega sledu za njim.

Iščem LUKA KINDA. Doma je iz Zalega loga na Gorenjskem. Pred dvema letoma sva bila skupaj na Davis, W. Va., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali naj se pa sam javi.— John Tavčar, Box 162, Cliff Mine, Pa. (6-10—11)

Iščem svojega brata ANDREJA DOBROVOLJC. Slišal sem, da se nahaja nekje v Little Falls. Za njegov naslov bi rad zvedel njegov brat, zato prosim, da se mi oglasi. — John Dobrovoljc, care of Frank Jašovec, R. 1, Delhi, Iowa. (6-8—11)

OPOMIN.

Tem potom opominjam onega rojaka, ki je stanoval pri meni v aprilu 1910 in se preselil v mesecu maju, ne da bi poravnal svoj dolg, da to stori v teku treh tednov. Nahaja se baje nekje v Indiana County. Ako se ne oglasi v določenem času, ga bodem obelodanil s polnim imenom.

John Grošelj,
P. O. Box 277, Lowber, Pa.
(6-8—11)

Iščem svojega očeta JOSIPA BREZEC. Doma je iz vasi Ig pri Ljubljani. V Ameriki biva že nad 26 let in 16 let je že preteklo, ko sem zadnjič čul od njega. Ne znam, če je živ ali mrtev. Ker ima pa v stari domovini posestvo, bi rad izvedel, kaj namerava s posestvom napraviti. Ako se ne oglasi v teku dveh mesecev, smo polnoletni dediči prisiljeni uvesti postopanje, da se ga proglasi mrtvim. Prosim cenjene rojake, če bi morda kedo kaj znal o njem, da mi poroča, za kar mu bodem hvaležen. — Joseph Brezec (sin), Box 159, Forest City, Pa. (23-10—11-12)

Trgovec z zlatnino
M. POGORELC,
29 E. Madison St. — Room 1112,
Chicago, Ill.
Opomba: Pazite na oglas v sobotnih številkah.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Jožefa št. 12 J. S. K. J. za Pittsburgh, Pa., in okolico se naznanja, da se morajo polnoštevilno udeležiti prihodnje seje dne 9. novembra t. l. popoldan v K. S. Domu na Butler in 57. cesti v Pittsburghu. Na dnevnem redu je več važnih točk kakor tudi koristi posameznih članov.

Z bratskim pozdravom
Ivan Simončič, I. tajnik.
(3x 1,4,6—11)

NA ZNANJE.

Rojakom v Ohio naznanjamo, da **jih obišče naš novi potnik**

Mr. FRANK KOVAČIČ,

ki je zastopnik Slovenic Publishing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Naroda", kakor tudi druga naročila.

Sedaj se nahaja v Clevelandu, Ohio, in okolici.

Vedno in povsodi so šli naši rojaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

Največja in najstarejša notarska in odvetniška pisarna.
KONZUL MAX SHAMBERG
ustanovljena leta 1866.
Lastniki:
Dr. L. Friedfeld, avstrijski odvetnik in W. Haberfeld
416 Sixth Ave., Pittsburg, Pa.
Obrnite se na nas v vsih notarskih, i tožbenih, dedinskih in konzularnih poslih.

Edina zaloga
Družinskih in Blaznikovih
PRATIK
za leto 1914.

1 iztis stane . . .	10c.
50 iztisov stane .	$2.75
100 iztisov stane .	$5.00

Cene Blaznikove pratike so iste.
V zalogi:
UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA",
82 Cortlandt St., New York
ali pa:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Josip Scharabon
blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.
Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

Po znižani ceni!
Amerika in Amerikanci
Spisal Rev. J. M. Trunk
je dobiti poštnine prosto za $2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična.
Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.
Dobiti je pri:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Važni nasvet.

V sedanjem kritičnem času v katerem je človeško telo radi pogoste premembe vremena v največji meri razpostavljeno raznim boleznim kakor: kašelj, reumatizem, teško dihanje, glavobolj, slab tek do jedi, neredni odčistek, zobobolj, nahod, bolezni ledvic, srbenju kože itd. — je jako važno za vsakega, da ve kam se obrniti za pomoč da ne troši zastonj svoj težko prisluženi denar. — Kam? — Edino le tja, kjer je že stotine bolujočih dobilo uspešna zdravila za jednake in slične bolezni in to je:

THE PARTOS PHARMACY v New Yorku.

Vsaki, kateri naroči najmanje za $1.00 od zdolaj označenih zdravil dobi **kot darilo jeden krasni koledar za leto 1914.** — Izrežite dolnji Cupon za brezplačni koledar ter ga z pismom v katerem naznačite točno za kakšno bolezen želite zdravila in kateremu priložite potrebni denar ter naslovite na:

THE PARTOS PHARMACY,
160—2nd Ave. New York, N. Y.

Imenik in cenik najglavnejih zdravil:

Za čistenje krvi, želodca in redno stolico	Partola	$1.00
Proti glavobolu	Partocura	$.100
Proti slabem spanju in za živčne bolezni	Partone Elixir	$1.00
Za bolezni želodca	Partowill	$1.00
Zoper izpadanje las	Partolin I.	$1.00
Za porastenje las, brk in brade	Partolin II.	$1.00
Za prišče (mazulje) po koži in za gladko kožo	Partocream	$1.00
Za impotenco (oslabelo naravo) in onanijo	Partobrace	$1.00
Za kašelj, prsne in pljučne bolezni	Partocough	$1.00
Za reumatizem in kostobolje	Rheumabalsam & Powder	$2.00
Za sifilis	Partobisquits	$4.00
Za akutni triper	Triplets št. 1.	$2.00
Za kronični triper	Triplets št. 2.	$2.00
Za polucijo in gubitek	Triplets št. 3.	$2.00
Za beli tok žen	Triplets št. 4.	$2.00
Za zlato žilo (Hermohoide)	Partopile	$1.00
Za bolezni očij (vnetje)	Erlauer Water & Salve	$2.00
Za osivele lase	Elsawater	$1.00
Za bolezen ledic	Partoherb	$1.00
Proti kostobolu (Gicht)	Partopain	$1.00
Za srbenje kože	Partocyl Salve	$1.00

Nadalje vse kar se v jedni moderni lekarni more dobiti. Slovenski ceniki se pošiljajo zastonj in vsa zdravila poštnine prosto.

CUPON ZA BREZPLAČNI KOLEDAR.

Prigibno pošiljam $..... za .....

.....

ter brezplačni koledar za leto 1914.

Ime in priimek: .....

No. or Box ..... City ..... Staate .....

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom Slovencem in Hrvatom naznanjam razprodajo svojega naravnega domačega vina. Cena belemu vinu je 40—45 in 50 c galon; črnemu vinu pa 30—35 in 40 c galon s posodo vred. Manjših naročil od 28 galon ne sprejmem. Z naročilom pošljite polovico denarja in ostanek se mi pošlje ko vino sprejmete. Za obilo naročil se toplo priporočam posestnik vinograda

FRANK STEFANICH, R. R. 7, Box 124, Fresno, Cal.

Kedor izmed rojakov iz okolice Trinidad, Colo. želi moje vino, naj se obrne na:

Mr. FRANK KREK, 213 W., Main St., Trinidad, Colo.

ker on ga naroča po cele kare.

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

IX.

Uzorno gospodarstvo.

— To, kar Vam bom povedal, Vam bo ostalo za vedno v spominu — je nadaljeval oče Chatelain. — Pomislite, nekega dne je rekel naš gospod: — Jaz sem zelo bogat; dobro; zato pa še ni potreba, da bi dvakrat na dan obedoval; kako bi bilo, če bi dal onim za jesti, ki nimajo ničesar? Da, tako bo. Hitro na delo! — In gospod je res šel brez obotavljanja na delo. — Kupil je pristavo, vodstvo je pa poveril pošteni, vsega spoštovanja vredni ženski. Posestvo ji je izročil z besedami: — Ta hiša bo kakor božja hiša, odprta vsem dobrim ljudem, zaprta pa vsem slabim. Bogatin, ki ne daje miloščine, je slab bogatin. — Tako je rekel gospod in prav je imel.

— Prosim Vas, dovolite nekaj — ga je prekinil Učitelj. — Ali bi odstopili pohabljenca kakor sem naprimer jaz, košček polja, oziroma mal, kotiček, kjer bi se preživel do smrti? Če bi bilo to mogoče, dobri ljudje, bi bil Vašemu gospodu do konca hvaležen.

Ropar je govoril iz srca. Zavidati je bil začel te dobre, zadovoljne ljudi in kesal se je svojih zločinov.

Oče Chatelain ga je začuden pogledal.

— Toda ljubi mož, zdi se mi, da niste ravno tako revni.

— Oh, moj Bog! Oči sem izgubil, hočete še več. — Nekateri ljudje so tako ozkosrčni, tako trdi, kruti — —

— Tako krut in ozkosrčen ni nikdo, da bi se mu Vi ne zasmilili v srce. — Zakaj ni storil oni gospodar, pri katerem ste bili v službi ničesar za Vas?

— On je že umrl — je odvrnil Učitelj po kratkem premisleku — moja najboljša opora —

— Kaj pa če bi šli v zavod za slepe?

— Ker nisem še dovolj star.

— Ubogi mož, res, pomilovanja ste vredni.

— Ali mislite, da bi se me usmilil Vaš gospod, katerega sicer ne poznam, če bi ne dobil v Loures nobene pomoči?

— Žal, da ni to posestvo bolnišnica oziroma ubožnica. — Če pride kak revež, mu damo prenočišče in hrane.

— Torej ne smem imeti nobenega upanja?

— Tega ne. Naš gospod je zelo dobrotljiv in sposoben za vse.

— Mislite? — je vzkliknil Učitelj — mogoče se mi bo pa vendarle posrečilo. Jaz sem z malim zadovoljen.

— Rekel sem Vam, da je naš gospod vsega zmožen. Če Vam dovoli tukaj ostati se Vam ne bo treba potikati po kotih, ampak postopalo se bo z Vami kot z drugimi posli. Za Vašega sina se bo zavzel vaški župnik. Pred vsem morate seveda govoriti z našo dobro gospo pomočnico.

— Kako?

— Tako pravimo naši gospodinji. Če ji boste ugajali, je stvar lahka. Ona je ravno tako radodarna kot gospod.

— Dobro, govoril bom žnjo — je vzkliknil Učitelj zadovoljno, misleč, da se je za vedno oprostil iz Sovine sužnosti.

Hromec ni bil nič kaj zadovoljen.

— Dobri oče — se je oglasil Hromec — kaj bo pa rekla moja dobra teta, madama Sova, ki te tako vroče ljubi. Ona te ne bo zapustila in bo najbrže prišla s svojim bratrancem Barbilonom sem.

— Dobri mož ima nekako čudno sorodstvo — je rekel Ivan Rene in sunil s komolcem svojo sosedo Klavdino.

— Kaj se smeješ? — je zašepetala Klavdina — kaj se norčuješ z revežem.

— Ali je Sova Vaša sorodnica?

— Da, sorodnica je.

Začel se je bil že v resnici bati, da bi ga zaveznica ne razkrinkala, če bi jo zapustil.

— Ali hočete to osebo obiskati v Loures? — je nadaljeval oče Chatelain.

— Da, toda bojim se, da ima moj sin malo predobro sodbo o njej.

— Dobri oče, ne jaz se ne motim. — Teta Sova je dobra. — Ali ti ni pomagalo ono zdravilo ki ti ga je dala za rano? — Delaj z očetom tako kot jaz — je rekla — in sam Bog te bo blagoslovil. — Oh, dobra teta te tako ljubi, tako zelo ljubi, da —

— Že dobro, že dobro. To me nikakor ne bo oviralo če bom prosil gospodinjo pomoči. Gospod Chatelain, obljubili ste mi, da mi boste nekoliko več povedali o gospodarju tega posestva.

— Da, obljubil sem Vam in bom tudi obljubo izpolnil. Ko je bilo kupljeno posestvo, si je nabavil nekaj izvrstnih konj in goveje živine — —

— Dovolite, ali bi mi povedali, kako se imenujeta najemnica in gospodar?

— Vaša radovednost mi je popolnoma umljiva. Gotovo mislite, da sta bogve kako plemenitega rodu? Ne, nikakor ne! Naša ljuba gospa se imenuje madama Georges, naš gospodar pa gospod Rudolf.

— Moja žena!... Moj mučitelj! — je zamrmral Učitelj; imeni sta ga zadeli kakor strela iz jasnega neba.

X.

Noč.

Rudolf!... Madama Georges!

Učitelj ni mogel vrjeti, da bi bila mogoče to zmota. V oni strašni noči se je Rudolf dovolj jasno izrazil, kakšno prijateljstvo in sočutje goji do madame Georges.

Pri tem srečanju je spoznal, kako ga je napravila usoda za svojo igračo.

Bežati je hotel.

Spomin na Rudolfa ga je navdajal s čudno grozo. In ta človek se mogoče nahaja v tem hipu v hiši. Komaj je prišel ropar malo k sebi, je vstal, ponudil Hromcu roko in vzkliknil:

— Midva bova odšla. — Pelji me! Oditi morava!

Posli so se začudeno spogledali.

— Oditi hočeta — sedaj? Kaj vendar mislite, dobri mož? — je rekel oče Chatelain. — Kaj Vama ne pade v glavo? Ali se je Vam zmotilo v glavi?

Hromec je takoj sprevidel cel položaj, skrivnostno je pokimal z glavo in zastokal. Potem je položil kazalec na čelo in pokazal navzočim, da niso možgani dozdevnega očeta popolnoma v redu.

Oče Chatelain mu je pritrdil, češ, da razume in ga pomiluje.

Hromec nikakor ni hotel zapustiti v tej temni noči gostoljubne hiše.

— Moj Bog, ubogi oče — je rekel — ali te je zopet začelo? Pomiri se in ne sili nikamor. Kaj ne, dobri ljudje, da ne boste pustili oditi ubogega očeta?

— Le miren bodi, otrok, mi mu ne odpremo vrat. — Po noči mora ostati pri nas.

— Ne boste me prisilili, da bi ostal tukaj. Preveč bi bil nadležen Vašemu gospodu — Rudolfu. — Saj ste mi rekli, da pristava ni bolnišnica. — Še enkrat, pustite me!

— Nadežni da bi bili našemu gospodu? — Le pomirite se. — On žal ne stanuje tukaj in nas le redkokdaj obišče. — Pa tudi če bi bil tu, bi mu ne delali nadlege. — Hiša res ni bolnišnica, toda povedal sem Vam, da damo vsakemu revežu za eno noč prenočišče.

(Dalje prihodnjič.)

= Cenik knjig, =

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUSNA PASA, vezana	$—.80
z zlato obrezo	1.—
Marija varhinja v usnje vezano	—.80
RAJSKI GLASOVI	—.40
Rajski Glasovi v usnje vezano	—.80
Sv. URA, elegantno vezano	1.20
Sv. URA v slonovo kost vezano	1.20
SKRBI ZA DUSO, elegantno vezano	1.20
SKRBI ZA DUŠO v slonovo kost vezano	1.20
VRTEC NEBESKI, v platno vezano	—.40
EVANGELJSKA ZAKLADNICA	—.60

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski	—.25
Ahnov nemško angleški tolmač	—.50
Angleščina brez učitelja	—.40
Angl. slov. in slov. angl. slovar	—.40
Dobra kuharica	$3.00
Domači zdravnik, vezan	—.75
Domači živinozdravnik	—.50
Hitri računar	—.40
Katekizem mali	—.15
Mala pesmarica	—.30
Navodilo za spisovanje raznih pisem	—.75
Nemščina brez učitelja	—.50
Novi domovinski zakon	—.30
Odvetniška tarifa	—.40
Pesmarica, nagrobnice	1.—
Poljedelstvo	—.50
Popolni nauk o čebelarstvu	1.—
Pouk zaročencem	—.70
Prva računica	—.30
Ročni slovensko-nemški slovar	—.50
Sadjereja v pogovorih	—.25
Schimpffov nemško-slovenski slovar	1.20
Schimpffov slovensko-nemški slovar	1.20
Slovar slov. nemški (Janežič - Bartel) nova izdaja	2.50
Slovar nemško slovenski (Janežič-Bartel) nova izdaja	2.50
Slovensko-angleška slovnica	$1.00
Slovenska slovnica	$1.25
Slovenska pesmarica, I. in II. zvezek, vsaki po	—.60
Spisovnik ljubavnih pisem	—.40
Spretna kuharica	$1.25
Srednji katekizem	—.30
Trtna uš in trtoreja	—.40
Umna živinoreja	—.50
Umni kmetovalec	—.50
Veliki katekizem	—.40
Voščilni listi	—.20
Zbirka domačih zdravil	—.50
Zgodbe sv. pisma	—.50
Zrovnik, narodne pesmi, vezano, 1. 2. 3. in 4. zvezek vsaki po	—.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

Andrej Hofer,	—.20
Avstrijska ekspedicija	—.20
Avstrijski junaki, broš. vezano	—.70
Baron Laudon	—.90
Baron Trenk	—.30
Bele noči....	—.20
Belgrajski biser	—.15
Beneška vedeževalka	—.20
Beračeve skrivnosti sto zvezkov	6.—
Beračica	—.20
Bitka pri Visu	—.30
Boj s prirodo	—.15
Boj za pravico	—.40
Bojtek	—.10
Božični darovi	—.15
Burska vojska	—.25
Car in tesar	—.30
Cerkvica na skali	—.15
Cesar Fran Josip	—.20
Ciganka	—.25
Ciganova osveta	—.20
Ciganska sirota, 93 zvezkov	5.—
Cvetina borografska	—.40
Cvetko	—.20
Čas je zlato	—.25
Človek in pol	1.—
Crni bratje	—.20
Darinka mala Crnogorka	—.20
Deteljica življenje treh kranj. bratov	—.20
Devica Orleanska	—.30
Don Kižot	—.20
Doma in na tujem	—.20
Dobrota in hvaležnost	—.60
Dve čudopolne povesti	—.20
Dve povesti	—.20
Eno leto med Indijanci	—.20
Erazem Predjamski	—.20
Evangeliji	—.50
Evstahija, čobra hči	—.20
Fabiola	—.35
Fra Diavolo	—.25
George Stephenson, oče železnic	—.25
Godčevski katekizem	—.20
Gozdovnik, 2 zvezka	—.80
Grof Montekristo	3.—
Grof Radecki	—.20
Grofica beračica, sto zvezkov	4.—
Grizelda	—.10
Hedviga, banditova nevesta	—.20
Hildegarda	—.20
Hlapec Jernej	—.60
Hirlanda	—.20
Hubač, pripovedke, I. in II. zvezek po	—.20
Ilustrirani vodnik po Gorenjskem	—.20
Izdajavec	—.35
Islandski ribič	1.—
Izlet v Carigrad	—.20
Izdajalca domovine	—.20
Ivan Resnicoljub	—.20
Izanami, mala Japonka	—.20
Izidor, pobožni kmet	—.20
Jama nad Dobrušo	—.20
Jaromil	—.20
Jazbec pred sodnijo	—.60
Jetnikovi otroci	—.50
Jurčevičevi zbrani spisi	
4. zv. Tihotapec	$1.00
5. zv. V vojni krajini	$1.00
6. zv. Moč in pravica	$1.00
9. zv. Med dvema stoloma	$1.00
11. zv. Veronika Deseniška	$1.00
Kaj se je Marku sanjalo	—.20
Kako se je pijanec izpreobrnil	—.60
Kapitan Marijat	1.—
Kraljevič in berač,	—.15
Kraljica Draga	—.20
Kako postanemo stari	—.30
Krištof Kolumbo	—.20
Krvna osveta	—.15
Knez črni Jurij	—.20
Krvava noč v Ljubljani	—.40
Lažljivi Kljukec	—.20
Leban, sto beril	—.20
Ljubezen in maščevanje, 102 zvez.	5.—
Maksimilijan	—.20
Marjetica	—.50
Marija hči polkova	—.20
Materina žrtev	—.50
Mati, socijalen roman	1.—
Miklova Zala	—.40
Mir božji	—.70
Mirko Poštenjakovič	—.20
Mlč samotar	—.15
Mlinarjev Janez	—.40
Moč ljubezni	—.60
Močni baron Ravbar	—.20
Mrtvi gostač	—.20
Musolino	—.30
Na različnih potih	—.20
Na valovih južnega morja	—.15
Narodne pripovesti, I., II., III. in 4 zvezek, vsaki po	—.20
Na divjem zapadu	—.50
Na bojišču	...35
Na Indijskih otokih	—.35
Najdenček	—.20
Na jutrovem	—.35
Na preriji	—.25
Naseljenici	—.20
Navihanci	1.—
Navodilo za spisovanje raznih pisem	—.75
Nedolžnost preganjana in poveličana	—.20
Nesrečnica	—.30
Nezgoda na Palavanu	—.20
Nikolaj Zrinski	—.20
Odkritje Amerike	—.40
O jetiki	—.15
Pariški zlatar	—.30
Pasjeglavci	1.—
Pavliha	—.20
Petrosini, znani N. Y. detektiv	—.25
Pod turškim jarmom	—.20
Poroka po pomoti	—.60
Pot spokornika	—.40
Pota ljubezni 110 zvezkov	5.50
Potop	2.50
Potovanje v Liliput	—.20
Poslednji Mohikanec	—.20
Požigalec	—.20
Pred nevihto	—.20
Prihajač	—.30
Pregovori, prilike, reki	—.25
Pri Vrbčevem Grogi	—.20
Princ Evgen Savojski	—.20
Punčika	—.20
Repoštev	—.20
Revolucija na Portugalskem	—.25
Ribičev sin	—.15
Rinaldo Rinaldini	—.30
Robinzon	—.40
Roparsko življenje	—.15
Rusko-japonska vojska 5 zves.	—.75
Sad greha	—.60
Sita, mala Hindostanka	—.20
Skozi širno Indijo	—.25
Slovenski šaljivec	—.30
S prestola na morišče	—.20
Stanley v Afriki	—.20
Stezosledec	—.20
Strašna osveta	—.60
Sveta Notburga	—.30
Srečolovec	—.20
Sanjska knjiga velika	—.30
Sanje v podobah	—.15
Saljivi Jaka	—.20
Stoletna pratika	—.60
Strah na Sokolskem gradu, 100 zv.	5.—
Sopek lepih pravljic	—.20
Strelec	—.20
Strahovalci dveh kron	—.80
Tegethof	—.20
Turki pred Dunajem	—.30
Tisoč in jedna noč	7.00
Tiun Ling	—.20
Timotej in Filemon	—.20
Tri povesti grofa Toistoja	—.40
Trije rodovi	—.50
Uporniki	—.35
Vohun	—.80
Vojna leta 2000	—.25
Vojska na Turškem	—.35
V snegu sama	—.40
V delu rešitev	—.20
V gorskem zakotju	—.20
Vrtomirov prstan	—.20
Veliki trgovec	—.35
Vojna na Balkanu 13 zvezkov	$1.85
V srca globini	—.30
Zalost in veselje	—.45
Zadnji grof celjski	—.30
Za kruhom	—.20
Zaroka o polnoči	—.15
Za tuje grehe	—.60
Zlate jagode	—.30
Življenjepis Simona Gregorčiča	—.60
Z ognjem in mečem	2.—
Zmaj iz Bosne	—.50
Zeninova skrivnost	—.20
Krasni roman "Prokleta":	
1. zv. Prokleta,	
2. zv. Volčji ubjalec	
3. zv. Na pokopališču v Fremicourtu	
4. zv. Skrivnosti starega Mardochea	
5. in 6. zv. Ugrabljeni grofič	
7. in 8. zv. V kamnolomu.	
Cena vseh 8 zvezkov, trdno v platno vezano	2.80

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike	—.25
2. zv. Maron krščanski deček	—.25
3. zv. Marijina otroka	—.30
4. zv. Praški judek	—.25
5. zv. Ujetnik morskega roparja	—.25
6. zv. Arumugan sin indijanskega kneza	—.25
7. zv. Sultanovi sužnji	—.30
8. zv. Tri indijanske povesti	—.30
9. zv. Kraljičin nečak	—.30
10. zv. Zvesti sin	—.25
11. zv. Rdeča in bela vrtnica	—.30
12. zv. Korejska brata	—.30
13. zv. Boj in zmaga	—.30
14. zv. Prisega huronskega glavarja	—.30
15. zv. Angelj sužnjev	—.25
16. zv. Zlatokopi	—.30
17. zv Prvič med Indijanci	—.30
18. zv. Preganjanje indijanskih misijonarjev	—.30
19. zv. Mlada mornarja	—.30

TALIJA.

ZBIRKA GLEDALIŠKIH IGER.

Brat sokol	—.20
Cigani	—.40
Dobro došli	—.20
Doktor Hribar	—.20
Dve tašči	—.20
Idealna tašča	—.20
Medved snubač	—.20
Ne kliči vraga	—.30
Nemški ne znajo	—.20
Pot do srca	—.20
Pri puščavniku	—.20
Prvi ples	—.20
Putifarka	—.20
Raztresenca	—.20
Revček Andrejček	—.40
Rokovnjači, narodna igra	—.40
Starinarica	—.20
Trije tički	—.30

RAZGLEDNICE:

Newyorške, s cvetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne po komad	—.02
ducat po	—.20
Narodna nošnja in mesta Ljubljane, ducat po	—.25
Z slikami mesta New Yorka po	—.05
Razne svete podobe po	—.05
ducat	—.25
Album mesta New York s slikami, mali	—.35
veliki	—.70
Ave Marija	—.10

ZEMLJEVIDI:

Avstro - Ogrske, mali	—.10
Avstro-Ogrske, vezan	—.50
Kranjske dežele, mali	—.10
Združenih držav, mali	—.10
veliki	—.25
Evrope, vezan	—.50
Gorenjske z novo bohinjsko in tržiško železnico	—.25
Celega sveta	—.25
Balkanskih držav	—.15
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Wyomiag in West Virginia vsak 25 c komad.	

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh cenah že vračunana.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 10 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,306.819 ton.

Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in ekspresna proga med:

**NEW YORKOM in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM
BALTIMOREM in HAMBURGOM**

oskrbljena z največjim parnikom na svetu
"IMPERATOR",
919 čevljev dolg, 50,000 ton.
in z velikimi poznanimi parniki:
Kaiserin Aug. Victoria, America, President Lincoln, President Grant, Cleveland, Cincinnati, Patricia, Pretoria, Pennsylvania, Graf Waldersee, Prinz Adalbert, Prinz Oskar, Bosnia, Salamanca, Arcadia in Barcelona.
Najboljši ugodnosti v medkrovju in tretjem razredu.
NIZKE CENE.
Izvrstna postrežba za potnike.
Za vse podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,
41 Broadway, New York City
ali lokalne agente.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI

HOTEL

AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona za svoje zdravila serijalno številko, ktera jamči, da so zdravila prava in koristna. Po dolgem času so mi je posrečilo iz najti prave Alpen tinkturo in Pomado proti lasnemu izpadanju in za rast las, katerih sem bil, od kar sem začel rabiti to tinkturo in pomado, popolnoma gotov. Ravno tako mažem v 6. tednih krasni lepi popolnoma zrastejo. Neumatizem v nogah in križih v 3 dneh popolnoma odpravim, kurja očesa hrapavico, potne noge in osebuljo se popolnoma odstranijo. Da je to resnica zamčim s $500. Pišite po cenik katerega zastonj dostanete.

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 69 Cleveland, O.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

ZEELAND 11,904 ton
FINLAND 12,760 ton

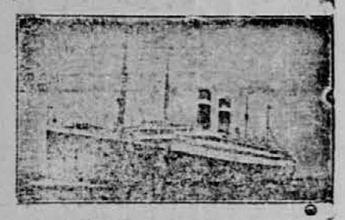

KROONLAND 12,760 ton
VADERLAND 12,017 ton

LAPLAND 18,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, Ks Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se je skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway NEW YORK.	S. E cor. La Salle & Madison Sts., CHICAGO, ILL.	333 Main Street, WINNIPEG, MAN.
84 State Street, BOSTON, MASS.	1306 "F" Street, N. W. WASHINGTOWN, D. C.	319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.	219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.	121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
619 Second Ave. SEATTLE, WASH.	11 & Locust Streets. ST. LOUIS, MO.	31 Hospital Street, MONTREAL, CANADA.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.

Direktna črta
do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.
Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka — "LA SAVOIE" na dva vijaka — "LA LORRAINE" na dva vijaka — "FRANCE" na štiri vijaka

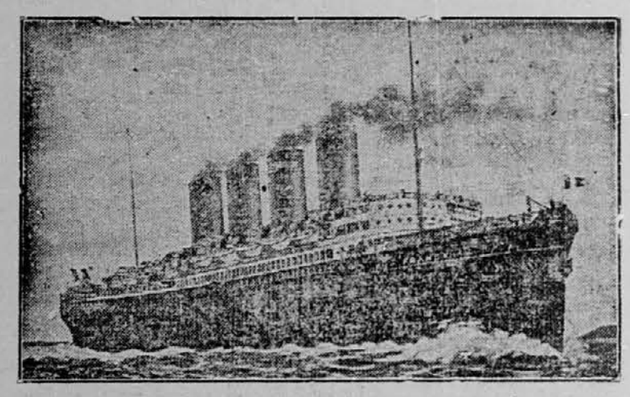

Poštni parniki so:
"CHICAGO" "LA TOURAINE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristaniča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristaniča 84 North River, N. Y.

*LA SAVOIE	dne 12. nov. 1913	*LA LORAINE 3. dec. 1913.
*LA PROVENCE	19. nov. 1913.	*LA SAVOIE 10. dec. 1913.
†FRANCE	26. novembra 1913.	†FRANCE 17. dec. 1913.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

*ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 15. nov. 1913. ob 3 pop.
*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 22. nov. 1913. ob 3. popoldne
†ROCHAMBEAU odpl. s pom. štv. 57. dne 13. dec. 1913. ob 3 pop.
*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 27. dec. 1913. ob 3 popoldne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo pajdva vijaka.
Parniki s križem imajo po štiri vijaka.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

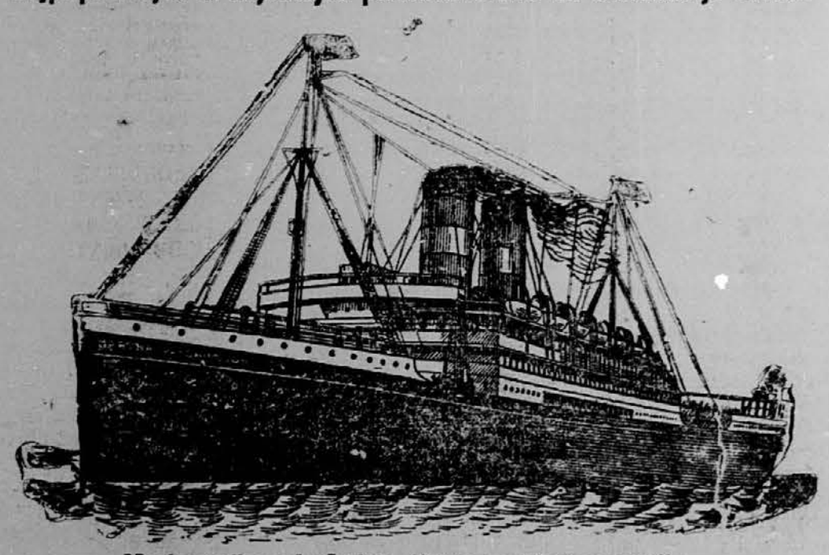

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cena vožnih listkov iz New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	$36.00
LJUBLJANE	$37.18
REKE	$36.—
ZAGREBA	$37.08
KARLOVCA	$37.25

Za Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane $3.00 več.

II. RAZRED do:
TRSTA ali REKE: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. $65.00, drugi $50.00 do $65.00.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav

ALICE, LAURA,
MARTHA WASHINGTON,
ARGENTINA,
OCEANIA,
KAISER FRANZ JOSEF I.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.